

ROZHODNUTIE

Číslo: 005/43730/2026/PR/SD
Číslo spisu: 235-2026-BA

V Bratislave dňa 02. 03. 2026

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, predseda, ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0101/2025/K z 11. novembra 2025

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Veolia Energia Senec, a.s., Sokolská 6, 903 01 Senec, IČO 35 747 404, v zastúpení L/R/P advokáti, s.r.o., Slávičie údolie 6, 811 02 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO 52 735 354, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0101/2025/K z 11. novembra 2025 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly, oddelenie správnych konaní (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal 11. novembra 2025 rozhodnutie č. 0101/2025/K, č. sp. 5623-2025-BA, ktorým bola spoločnosti Veolia Energia Senec, a.s., Sokolská 6, 903 01 Senec, IČO 35 747 404 (ďalej len „účastník konania“) uložená podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur za spáchanie správnych deliktov tým, že účastník konania
 - porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2023 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 312/2022 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v tepelnej energetike (ďalej len „vyhláška č. 312/2022 Z. z.“) a odberateľom tepla v meste Xxxxx tak vyúčtoval náklady vyššie o xx xxx,xx eura, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.,

- porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2022 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 248/2016 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v tepelnej energetike v znení vyhlášky č. 298/2021 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 248/2016 Z. z.“) a odberateľom tepla v meste Xxxxx tak vyúčtoval náklady vyššie o x xxx,xx eura, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.,
 - porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. j) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z., pretože neposkytol úradu pravdivé údaje vo vyhodnotení štandardov kvality dodávky tepla za roky 2022 a 2023, a to o počte odberných miest, nakoľko uviedol v kolónke „Počet OM“ xxx namiesto xxx a o počte odberných miest podľa § 2 ods. 1 písm. a), b), d) a e) vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 277/2012 Z. z., ktorou sa ustanovujú štandardy kvality dodávky tepla v znení vyhlášky č. 234/2016 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 277/2012 Z. z.“) vo vyhodnotení štandardov kvality dodávky tepla za rok 2022, ktoré predložil úradu 20. januára 2025 na základe žiadosti o predloženie dokladov 01 ev. č. 640/2025/BA z 10. januára 2025, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. w) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0101/2025/K z 11. novembra 2025 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 17. novembra 2025.
 3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 1. decembra 2025 a zaevidované pod ev. č. 43730/2025/BA (ďalej len „odvolanie“).
 4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 30. decembra 2025 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 37183/2025/BA z 8. októbra 2025 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty budú zistenia porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. uvedené v protokole č. 101/2025 o výsledku vykonanej kontroly (ďalej len „protokol“). Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 13. októbra 2025. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.

6. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 9. októbra 2025 oznámenie o vykonaní uložených opatrení zistených pri vykonávaní kontroly. Prvostupňový orgán listom ev. č. 38496/2025/BA z 20. októbra 2025 a listom ev. č. 39241/2025/BA z 27. októbra 2025 požiadal účastníka konania o predloženie dokladov preukazujúcich úhrady vystavených dobropisov. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 30. októbra 2025 požadované doklady.
7. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 21. októbra 2025 vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností vydal 11. novembra 2025 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil úhrnnú pokutu vo výške 8 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 17. novembra 2025.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 1. decembra 2025. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne:
10. Účastník konania uviedol, že podáva odvolanie proti rozhodnutiu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu a iných väd konania spočívajúcich v arbitrárnosti rozhodnutia a porušení princípu právnej istoty úradom.
11. K nesprávnemu právnemu posúdeniu účastník konania uviedol, že úrad neaplikoval ustanovenia ohľadom stavebnej časti tepelného zdroja a nesprávne právne posúdil stavebnú časť zariadenia na výrobu tepla. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžp/1/2010, a uviedol, že úrad by mal postupovať nie len na základe zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike (ďalej len „zákon č. 657/2004 Z. z.“), ale aj podľa všetkých platných právnych predpisov. Správny orgán by mal pomocou všetkých nástrojov vyplniť medzeru v práve. Ďalej účastník konania poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 46/2015 z 3. septembra 2012, ktorý sa zaoberá problematikou vyplňania medzier v práve. Úrad mal podobnú právnu úpravu hľadať v iných, obsahovo podobných právnych predpisoch v prípade pojmu „stavebná časť zariadenia“, využiť analógiu iuris. Podľa účastníka konania, právny predpis, ktorý je zákonom č. 657/2004 Z. z. najbližší je zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“), a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 26Cob/69/2021. Podľa účastníka konania mal úrad povinnosť pojem zariadenie na výrobu tepla vykladať spôsobom, ktorý uviedol v odvolaní a zohľadniť aj zákon č. 251/2012 Z. z. Keďže úrad podľa uvedeného právneho posúdenia nepostupoval, zaťažil rozhodnutie vadou, čo vedie k nesprávnosti a nezákonnosti rozhodnutia ako celku. Účastník konania uviedol, že pokiaľ úrad na podstatnú otázku pre posúdenie prejednávanej veci nenašiel odpoveď v osobitnom predpise, ktorým je podľa neho zákon č. 657/2004 Z. z., bolo jeho povinnosťou subsidiárne aplikovať odbornú právnu úpravu uvedenú vo všeobecnom právnom predpise, ktorým je podľa neho zákon č. 251/2012 Z. z. Úrad si však túto povinnosť nesplnil.
12. Účastník konania uviedol, že úrad nesprávne právne posúdil oprávnenosť výdavkov účastníka konania na stavebnú časť zariadenia na výrobu tepla tým, že neprihliadal

na doteraz prijatý a aplikovaný výklad ustanovení cenovej vyhlášky úradu pre tepelnú energetiku, konkrétne § 4 ods. 8 vyhlášky úradu č. 312/2022 Z. z. Znenie predmetného ustanovenia nebolo menené od roku 2013. Účastník konania poukázal na to, že v prípade predchádzajúcich kontrol č. 128/2018 a 128/2021 úrad neidentifikoval žiadne neoprávnené zaradené ekonomicky oprávnené náklady fixnej zložky ceny tepla, pričom tieto boli rovnakého druhu a rovnakej povahy ako v prejednávanej veci úrad neuznal ako oprávnené. Účastník konania poukázal na rozdielne posudzovanie jednotlivých ekonomicky oprávnených fixných nákladov pri kontrolách. Pritom od roku 2015 nedošlo k žiadnej zásadnej legislatívnej zmene, ktorá by odôvodňovala akúkoľvek zmenu v právnom posúdení oprávnenosti dotknutých nákladov a ich charakteru. Preto podľa účastníka konania nebol dôvod na akúkoľvek zásadnú zmenu v posudzovaní charakteru a oprávnenosti dotknutých nákladov na stavebnú časť zariadenia na výrobu tepla, ako ani zo strany úradu to posudzovať odlišným spôsobom, ktorý by viedol k podstatnému odklonu od zaužívej praxe. Podľa názoru účastníka konania právne posúdenie neexistencie priamej súvislosti nákladov na stavebnú časť tepelného zdroja úradu nie je možné akceptovať. Z predložených dokladov vyplýva, že sa jedná o náklady na stavebnú časť predmetného tepelného zdroja. Tieto náklady na stavebnú časť by účastníkovi konania nevznikli, ak by v danej stavbe nebol regulovaným subjektom prevádzkovaný zdroj a rozvod tepla. S ohľadom na uvedené je výklad úradu podľa názoru účastníka konania neudržateľný.

13. Ďalej účastník konania uviedol, že má za to, že úrad ho trestá za skutok, ktorý nespáchal. Účastník konania poprel spáchanie správnych deliktov podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. Účastník konania riadne a včas zúčtoval všetky náklady súvisiace s výrobou, distribúciou a dodávkou tepla spôsobom a v lehote stanovenej vyhláškou č. 312/2022 Z. z., resp. vyhláškou úradu č. 248/2016 Z. z. v spojení s § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania uviedol, že pri zúčtovaní nákladov postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi a legitímnymi očakávaniami v súvislosti s oprávneným zaradením niektorých nákladov na výrobu, distribúciu a dodávku tepla do fixnej zložky maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom. Účastník konania uviedol, že úrad žiadnym spôsobom nepreukázal, že by porušil právnu povinnosť, ktorej porušenie mu kladie za vinu. Skutočnosť, že úrad na základe kontroly neodôvodnene nepovažuje určité náklady za ekonomicky oprávnené náklady na výrobu, distribúciu a dodávku tepla do fixnej zložky maximálnej ceny tepla s primeraným neznamená, že by porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. Naopak, z priebehu vykonanej kontroly ako aj protokolu vyplýva, že účastník konania zúčtovanie nákladov vykonal v lehote a spôsobom stanoveným úradom. Účastník konania má za to, že opravenými nákladmi budú fixné náklady, ktoré sa budú týkať tak stavebnej časti ako aj technologického zariadenia. Účastník konania tak podľa jeho názoru nemohol porušiť povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v takom rozsahu, ako to tvrdí úrad, keď medzi oprávnené náklady, ktoré spadajú do ekonomicky oprávnených fixných nákladov zaradil aj náklady, ktoré úrad v prílohe č. 10 k protokolu označuje ako neoprávnené náklady, ktoré nespádajú do ekonomicky oprávnených fixných nákladov. V tomto zmysle náklady na xxxxxxxx xxxxxxxxxxxx x xxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxx x xxx xxxxxxx, xxxxxx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxx x xxxxxxx xxxxxxx xxxxx, xxxxxx x xxxxxx, xxxxxx xxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx, xxxxxxx, xxxxx x xxxxxxx predstavujú priamo súvisiace náklady so stavebnou časťou energetických zariadení, a teda aj s výrobou a rozvodom tepla realizovaného účastníkom konania. Rovnako tak je potrebné posudzovať náklady vyplývajúce z platného právneho poriadku Slovenskej republiky, ako napríklad náklady na xxxxxx x xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxx a pod., ktoré sú podľa

účastníka konania tiež priamo súvisiace náklady so stavebnou časťou a aj s výrobou a rozvodom tepla realizovaného účastníkom konania. Nie je preto účastníkovi konania zrejmé, prečo úrad pristúpil k uloženiu úhrnnej pokuty za údajné spáchanie správnych deliktov v súbehu, keď z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva a je preukázané, že účastník konania riadne zúčtoval náklady, ktoré sa podľa úradu nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady v lehote a spôsobom stanoveným úradom. Následne účastník konania poukázal na tzv. „Skupinu 2“ sporných položiek, pričom k tomu dodal že tie dodatočne zúčtoval. V tejto súvislosti tiež dodal, že započítanie nákladov, ako aj ostatné povinnosti uložené zo strany úradu, si splnil, čo preukázal aj úradu. Zároveň nie je podľa názoru účastníka konania možné ho sankcionovať za porušenie povinnosti, o ktorej nevedel, a pri ktorej postupoval v zmysle predchádzajúcej praxe a v nadväznosti na absenciu konania úradu, kedy by jeho predmetné konanie vytykal. Účastník konania ďalej uviedol, že opatrenia uložené zo strany úradu splnil, a to dobrovoľne a proaktívne bez potreby ďalšieho konania zo strany úradu, pričom v prípade položiek, ktoré mu boli vytykané ako „Skupina 2“, uznal ich nesprávne zaradenie a vykonal dodatočné zúčtovanie. Aj v tejto časti preto ide podľa jeho názoru o neprimerané a formalistické uplatňovanie sankčnej právomoci úradu. Účastník konania dodal, že v situácii, keď aktívnou súčinnosťou a dobrovoľnou nápravou odstránil vytykaný stav a predišiel prípadnej škode, stráca uloženie sankcie svoj preventívny a represívny účel a namiesto toho pôsobí ako účelové a neprimerané postihnutie za chybu, ktorej dôsledky boli napravené. Úrad pri uložení sankcie ignoroval nie len poľahčujúce okolnosti spočívajúce v dobrovoľnej náprave zo strany účastníka konania, ale aj skutočnosť, že bezodkladne konal v rámci rozhodnutia úradu a ním uložených povinností. Tým sa podľa jeho názoru úrad dopustil aj porušenia princípu primeranosti trestania.

14. Účastník konania uviedol, že zo správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia vyplýva, že úrad pristúpil k správne trestaniu retroaktívnym spôsobom. Úrad totiž tvrdí, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. Zákon č. 433/2022 Z. z. nadobudol účinnosť dňa 8. decembra 2022. Z protokolu vyplýva, že predmetom kontroly úradu bolo dodržiavanie právnych predpisov a rozhodnutí úradu pre kontrolované obdobie rokov 2022 — 2025. Úrad teda nemohol rozhodnutie vzťahovať na obdobie do 8. decembra 2022 a účastníkovi konania uložiť pokutu za obdobie od 1. januára 2022 do 7. decembra 2022, nakoľko zadané obdobie nevykonal posúdenie podľa právneho predpisu účinného od 1. januára 2022. Podľa účastníka konania pritom nejde o zjavnú chybu v písaní, nakoľko v rozhodnutí uvádza úrad takéto vymedzenie relevantného právneho predpisu opakovane a rovnakým spôsobom. Ak chcel úrad uplatniť právnu úpravu zákona č. 433/2022 Z. z. aj na obdobie, ktoré predchádzalo dňu jeho účinnosti, bolo povinnosťou úradu vypriaďať sa v rozhodnutí aj s otázkou, či nová právna úprava prevzala skoršiu právnu úpravu. Retroaktivita v neprospech páchatel'a je absolútne vylúčená. Ďalej sa účastník konania odvolal na čl. 50 ods. 6 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trestá podľa zákona účinného v čase, keď čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Rovnako tak sa citoval ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“), ktorý rovnako tak stanovuje posudzovanie a ukládanie trestu podľa zákona účinného v čase spáchania činu. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Rovnaký režim sa použije aj v rámci správneho trestania. Úrad si v rozhodnutí sám zadefinoval počiatok relevantného obdobia od účinnosti zákona

č. 433/2022 Z. z., ktoré je pre správne trestanie relevantné. Nemohol teda podľa tohto zákona posudzovať obdobie od 1. januára 2022 do 7. decembra 2022 a pristúpiť k správne trestaniu účastníka konania za toto relevantné obdobie bez toho, aby sa vysporiadal s otázkou, či nová právna úprava zákona č. 433/2022 Z. z., ktorú plánuje uplatniť aj na skoršie obdobie, je pre účastníka konania priaznivejšia ako predchádzajúca právna úprava. Podľa názoru účastníka konania preto ak nová právna úprava nie je priaznivejšia pre účastníka konania (teda je nepriaznivejšia alebo rovnaká), nemôže byť účastník konania potrestaný podľa novej právnej úpravy zákona č. 433/2022 Z. z. za obdobie predchádzajúce účinnosti tohto zákona, teda za obdobie od 1. januára 2022 do 7. decembra 2022. Keďže sa však úrad pri predmetnom období nevysporiadal s otázkou aplikácie neskoršieho zákona č. 433/2022 Z. z., tým zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti a preto je rozhodnutie nezákonné. Pri uvedenom účastník konania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 6A126/2002-27.

15. Účastník konania je toho názoru, že úrad nedostatočne zistil skutkový stav veci, a to najmä nedostatočným vysporiadaním sa so skutkovými okolnosťami ako aj s dôkazmi predkladanými zo strany účastníka konania v konaní. Rovnako vykonanými dôkazmi úrad dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Účastník konania poukázal na zásadu materiálnej pravdy, pričom pre vydanie zákonného rozhodnutia je nevyhnuté kompletne objasnenie všetkých relevantných okolností, na základe ktorých je možné správne posúdiť naplnenie či nenaplnenie znakov skutkovej podstaty. Úrad je povinný konať tak, aby skutočnosti, na ktorých založí svoje rozhodnutie, boli preukázané, skutočné a dôveryhodné. Pritom stav ním uvedený a popísaný nesmie vzbudzovať dôvodné pochybnosti o tom, či má alebo nemá oporu v zákone, alebo či úrad pri posúdení danej skutočnosti konal alebo nekonal v súlade so zákonom. Tieto tvrdenia účastník konania podporil citáciou rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžo 226/2010. Ďalej účastník konania uviedol, že rozhodnutie má napĺňať aj iné znaky a v zmysle § 46 správneho poriadku majú jeho závery vychádzať z náležite zisteného skutkového stavu, čo priamo reflektuje záväzok k zásade materiálnej pravdy. Úrad ako správny orgán musí podrobiť skutkový stav vlastnému skúmaniu, pričom bez aplikovania správnej úvahy nemôže byť rozhodnutie zákonné. Účastník konania má za to, že úrad nedodrжал zásadu materiálnej pravdy a nezistil skutkový stav bez dôvodných pochybností, pričom sa nedostatočne vysporiadal s dôkazmi a argumentmi predloženými z jeho strany, a to najmä nedostatočne zistil skutkový stav, nevysporiadal sa s otázkou energetickej stavby, nesprávne posúdil oprávnenosť účastníka konania rekonštruovať stavbu.
16. Nedostatočné zistenie skutkového stavu odôvodňuje účastník konania tým, že počas kontroly, ale aj neskôr po začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty, opakovanie upovedomoval úrad o rozdielnom prístupe v rámci vykonávaných kontrol. Úrad sa v tejto časti obmedzil iba na konštatovanie, že nemôže byť dôkazom o nesprávnosti jeho konania to, že v rámci iných vykonaných kontrol, nezistil pochybenie pri evidencii daných nákladov, aj keď sa spôsob ich evidencie nezmenil. Úrad mal počas kontroly k dispozícii detailnú evidenciu nákladov účastníka konania, ako aj jeho sesterskej spoločnosti, za predchádzajúce obdobia, a teda mal možnosť sa s nimi oboznámiť a porovnať si, aké náklady kontrolovaných subjektov považoval v rámci ním vykonaných kontrol za oprávnené, resp. neoprávnené. Zároveň platí, že úrad bol povinný sám aktívne z úradnej moci vykonať dôkazy potrebné na zákonné rozhodnutie. Zásadné pochybenie vidí účastník konania v tom, že úrad aplikuje obsahovo rovnakú právnu normu (definícia nákladov na opravy priamo súvisiacich s výrobou tepla) diametrálne odlišným spôsobom v porovnaní s predchádzajúcim kontrolným obdobím a u iných subjektov. Nakoľko nedošlo k zmene

právnej úpravy, ani k zmene technického charakteru posudzovaného zariadenia, je aktuálny výklad úradu uvedený v rozhodnutí nekonzistentný a porušuje zásadu právnej istoty a predvídateľnosti rozhodovania. Pritom znenia jednotlivých ustanovení vyhlášky č. 246/2016 Z. z. a vyhlášky č. 312/2022 Z. z. sa nezmenili. Porovnaním podkladov, ktoré boli dodané úradu v rámci kontroly, je možné konštatovať, že úrad mal pri kontrolách u účastníka konania v roku 2018 a 2025 k dispozícii rovnaký rozsah údajov, týkajúcich sa oprávnených nákladov a mal možnosť preskúmať rovnaké účtovné položky. Úrad však podľa názoru účastníka konania tak neurobil. Na základe tabuľky porovnala vyplýva, že zatiaľ čo pri období 2015 - 2017 boli náklady vyhodnotené ako oprávnené, v roku 2022 - 2023 boli tieto náklady vyhodnotené ako neoprávnené. Úrad v žiadnej časti rozhodnutia neuviedol žiadnu novú judikatúru, metodický pokyn ani iný dôvod, ktorý by odôvodnil zmenu výkladu normy v čase medzi jednotlivými kontrolami. Odmietnutie úradu vysporiadať sa s vlastnou nekonzistentnosťou navodzuje dojem, že cieľom kontroly úradu nebola ochrana odberateľov a zákonnosti postupu účastníka konania, ale účelové preklasifikovanie nákladov na neoprávnené za účelom udelenia finančnej sankcie. Úrad v konaní nie je a ani nesmie byť pasívny. Ma povinnosť z vlastnej iniciatívy (*ex officio*) zistiť všetky skutočnosti dôležité pre vydanie zákonného rozhodnutia, a to aj vtedy, ak ich účastník konania sám nedoložil alebo doložil len čiastočne, a aj v prípade ak by tieto skutočnosti svedčili v prospech regulovaného subjektu. Úrad v rámci kontroly a správneho konania kategoricky odmietol každý argument účastníka konania, zamietol každý dokaz a jeho argumentáciu na viacerých miestach označil za vágnu a nedostatočnú. Úrad v celom rozhodovacom procese podľa účastníka konania vedome rezignoval na svoju zákonnú povinnosť aktívne zistiť skutkový stav veci. Toto zlyhanie sa následne prejavilo v nedostatočne odôvodnenom odmietnutí stanoviska znalca z odboru stavebníctvo predloženého účastníkom konania, ako aj v ignorovaní zmluvných podkladov (nájomné zmluvy), ktoré sú kľúčové pre posúdenie oprávnenosti rekonštrukcií nájomcom.

17. V rámci kontroly a následne aj v správnom konaní sa stalo medzi stranami sporným, čo spadá do definície energetickej stavby a aké náklady s ňou spojené, je možné zahrnúť medzi ekonomicky oprávnené náklady. Úrad v rámci rozhodnutia skonštatoval, že náklady na „opravy a udržiavanie spolu“, ktoré účastník konania zahrnul do fixnej zložky ceny tepla, nie sú podľa neho nákladmi opráv priamo súvisiacimi s výrobou a rozvodom tepla. Úrad teda popiera, že sporné náklady súvisia s kľúčovým energetickým zariadením. Namiesto toho ich považuje za náklady súvisiace s „ostatnými činnosťami a ostatnými službami“. V rámci tohto konštatovania nijakým spôsobom neprihliadol na stanovisko znalca, predložené zo strany účastníka konania. V tomto stanovisku bolo zo strany znalca z odboru stavebníctvo konštatované, že posudzované náklady svojou povahou spadajú pod opravy a údržbu stavebných celkov zariadenia na výrobu tepla, a preto nesplňajú kritériá pre zaradenie do kategórie technického zhodnotenia hmotného a nehmotného majetku. Účastník konania namieta, že úrad sa vysporiadal so stanoviskom znalca len s odkazom na nepríslušnosť znalca, pričom stanovisko znalca nemohol odmietnuť bez náležitého odôvodnenia, ale bol povinný vysporiadať sa s jeho obsahom a v prípade pochybností si zaobstarať vlastný dôkaz v podobe vlastného odborného vyjadrenia/znaleckého posudku. Úrad nesprávne interpretuje úlohu znalca vo vzťahu k cenovej regulácii. Primárnou úlohou znalca v odbore stavebníctvo nebolo stanoviť, či ide o ekonomicky oprávnené náklady - to je právny záver, ktorý prináleží úradu. Úrad sám v texte uvádza, že znalec neposudzoval, či nešlo o neoprávnené vysoké náklady (t. j. primeranosť) a úrad to zjavne pokladá za pochybenie znalca. Ak mal úrad pochybnosti o primeranosti (výške) nákladov, bolo povinnosťou úradu v rámci zisťovania skutkového stavu túto pochybnosť ozrejmiť. Ak úrad pochybuje o primeranej výške predložených nákladov, je jeho povinnosťou podľa

správneho poriadku zaobstarat' si vlastný dôkaz (napr. vlastný posudok z odboru účtovníctva alebo tepelnej energetiky), ktorý ozrejní skutkový stav. Úrad sa nemôže zbaviť svojej dôkaznej povinnosti len konštatovaním, že znalec neposúdil niečo, čo ani nebolo jeho primárnou úlohou. Úrad sa v žiadnej časti rozhodnutia nezaoberal posúdením, čo patrí pod súčasti stavby. K posúdeniu pristúpil len tým, že zamietol argumentáciu účastníka konania, ktorú označil za vágnu, ale sám neposkytol žiadne riešenie. Účastník konania predložil stanovisko znalca najmä z dôvodu, že si je vedomý toho, že zákon č. 657/2004 Z. z. neposkytuje exaktnú odpoveď na to, či stavebná časť zariadenia na výrobu tepla je stavbou (budovou). Cieľom predloženia stanoviska znalca tak bolo podporenie správnosti štruktúry zaraďovania nákladov do zúčtovania nákladov, ktoré úrad v prílohe č. 10 protokolu označuje ako neoprávnené náklady. Podľa názoru účastníka konania mal úrad aj s ohľadom na predložené dôkazy dospieť k iným skutkovým záverom. Z rozhodnutia je však zrejmé, že úrad hľadal iba spôsob, ako odôvodniť domnelé porušenie právnej povinnosti účastníkom konania. Z priebehu kontroly ako aj z rozhodnutia je zrejmé, že úrad nemal záujem na objektívnom posúdení veci.

18. Úrad zároveň podľa názoru účastníka konania nesprávne posúdil právo účastníka konania rekonštruovať stavbu a znášať náklady na rekonštrukcie. V rámci konania došlo zo strany úradu aj k nesprávnemu, ba až absurdnému spochybneniu práva účastníka konania vykonávať opravy na prenajatej veci (stavbe). V tejto časti prekročil úrad rozsah svojich právomocí a zasiahol do súkromnoprávneho vzťahu založeného nájomnou zmluvou medzi vlastníkom stavby ako prenajímateľom a účastníkom konania ako nájomcom. Úrad uznal, že účastník konania síce argumentoval nutnosťou opráv z dôvodu havárie alebo revízií, no súčasne dospel k záveru, že niektoré výkony mali charakter rekonštrukcie/modernizácie. Nakoľko ide o prenajatý majetok, takýto rozsah investičných nákladov mal realizovať a náklady znášať vlastník stavby, nie nájomca. Účastník konania sa v žiadnej časti nestotožňuje s tvrdeniami úradu. Náklady na opravy boli nevyhnutné a priamo vyvolané havarijným stavom alebo opatreniami uloženými revíznymi technikmi, čo bolo kľúčové pre bezpečnú a legálnu prevádzku energetického zariadenia. Súčasne s tým považuje účastník konania za absurdné, ak úrad konštatuje, že opravy alebo rekonštrukcie v takomto rozsahu má vykonávať výlučne vlastník nehnuteľnosti. Nájomný vzťah, na podklade ktorého účastník konania užíva predmetnú nehnuteľnosť, je zmluvným vzťahom medzi ním a vlastníkom. V rámci tohto vzťahu je možné upraviť, ktorý subjekt je povinný k rekonštrukcii prenajatej nehnuteľnosti a súčasne ktorý je oprávnený investičné náklady znášať a odpisovať. Úradu preto neprináleží posudzovať, či účastník konania je alebo nie je oprávnený vykonať takéto úpravy, alebo konštatovať, že na ich vykonanie by mal byť oprávnený vlastník. V tejto časti ide navyše o nepreskúmateľné rozhodnutie, nakoľko z rozhodnutia nevyplýva, že by úrad posudzoval nájomné zmluvy, na podklade ktorých tvrdí, že náklady by mal znášať prenajímateľ.
19. Ako ďalší dôvod nezákonnosti rozhodnutia uvádza účastník konania arbitrárnosť rozhodnutia. Na základe všetkého vyššie uvedeného má za to, že rozhodnutie úradu je arbitrárne. Rozhodnutie je nedostatočne a nezrozumiteľne odôvodnené, čo znemožňuje jeho preskúmanie. Úrad neuviedol dostatočné dôvody, na ktorých je jeho rozhodnutie založené, pričom v celom rozhodnutí zamietol argumentáciu účastníka konania bez toho, aby uviedol akékoľvek vlastné závery alebo definície. Úrad v rozhodnutí neposkytuje žiadne odpovede na otázky podstatné pre správne posúdenie veci a tieto otázky ponecháva v rozhodnutí v rovine dohadov. Účastník konania poukázal na rozhodnutia súdov, konkrétne nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 440/2011 z 11. októbra 2012, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 557/2012 z 23. septembra 2013, pričom uviedol, že úrad sa v odôvodnení nevyrovnal so zásadnými, relevantnými

a pre výsledok konania dôležitými námietkami účastníka konania, pričom ignoroval kľúčové dôkazy ako aj skutočnosti zistené počas kontroly a v správnom konaní, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu. Následne poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 573/2022-53 z 15. marca 2023. Rozdielnosť postupov úradu v rámci vykonaných kontrol len dosvedčuje, že úrad nedokázal správne posúdiť vzniknutú situáciu a nevedel aplikovať správnu právnu úpravu. Takýto postup úradu nemôže požívať právnu ochranu a v žiadnom prípade nemôže zakladať práva a povinnosti pre účastníka konania.

20. Účastník konania uviedol, že úrad porušil rozhodnutím princíp právnej istoty, nakoľko poukázal na to, že v prípade predchádzajúcej kontroly č. 128/2018 za obdobie výkonu regulovanej činnosti počas rokov 2015 až 2017, úrad neidentifikoval žiadne neoprávnené zaradené ekonomicky oprávnené náklady fixnej zložky ceny tepla, ako v prejednávanej veci za obdobie rokov 2022 a 2023. Pritom náklady z rokov 2015 až 2017 boli v rovnakej štruktúre a rovnakou metodikou zaradené medzi ekonomickými oprávnenými. Rovnako poukázal na rovnaké zaradenie nákladov v sesterskej spoločnosti za obdobie rokov 2019 až 2021, ktorých kontrolu vykonal úrad v rámci kontroly č. 128/2021. Ústavný princíp práva na spravodlivý proces a princíp právnej istoty majú svoje vyjadrenie v rámci správneho konania v § 3 ods. 5 správneho poriadku, podľa ktorého platí, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Následne účastník konania poukázal na komentár k správne mu poriadku, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 830/2016-39 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 12/05-116. Účastník konania uviedol, že právna teória ako aj judikatúra najvyšších súdnych autorít uznávajú zásadu legitímnych očakávaní ako normatívny imperatív, ktorý sú orgány verejnej moci povinné pri svojej aplikačnej činnosti rešpektovať a chrániť. Hoci zásada legitímnych očakávaní nie je absolútna, t. j. orgán verejnej moci sa môže v odôvodnených prípadoch odkloniť od svojej predchádzajúcej praxe, tento odklon však musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Účastník konania poukázal na komentár k správne mu poriadku a uviedol, že úrad sa v rozhodnutí riadne nevysporiadal s námietkami účastníka konania, ktorý poukázal na predošlú rozhodovaciu činnosť úradu v rovnakých/obdobných veciach. Úrad na str. 18 rozhodnutia uviedol, že nesúhlasil s tvrdením účastníka konania, že náklady, ktoré boli v aktuálnej kontrole považované za neoprávnené zaradené a kategorizované v ekonomicky oprávnených nákladoch („konkrétne náklady na opravu a údržbu stavebných častí tepelno-technických zariadení“), boli počas dvoch predchádzajúcich kontrol považované za oprávnené zaradené a kategorizované v ekonomicky oprávnených nákladoch. K takémuto konaniu zo strany úradu pri predchádzajúcich kontrolách podľa úradu nedošlo, ani neboli takéto závery nikdy zo strany úradu prezentované, preto ich úrad považoval za nepravdivé a účastníkom konania účelovo vyargumentované. Z uvedeného stanoviska úradu by teda malo vyplývať, že ak úrad výslovne nedeclaroval v predchádzajúcich protokoloch o kontrolách, že určité položky boli správne zaúčtované, tak z toho nemožno vyvodiť záver o správnom zaúčtovaní daných položiek. Avšak práve takýto prístup je nezákonný a popierajúci princíp právnej istoty, zásadu legitímneho očakávania a logiku kontrolnej činnosti úradu. Výsledkom kontroly má byť poukázanie na vadný stav. Ak úrad na vadný stav v rámci (opakovaných) kontrol nepoukáže, tak logickým dôsledkom bude, že regulovaný subjekt nadobudne legitímne očakávanie v správnosť a zákonnosť svojho postupu. Úrad teda takéto závery nemusí výslovne prezentovať vo svojom rozhodnutí, či protokole o kontrole, stačí, ak takýto záver implicitne vyplýva zo samotných rozhodnutí a opakovaného postupu úradu. Úrad bol povinný riadne sa vysporiadať s konkrétnymi

námietkami uvádzanými účastníkom konania. Úrad sa však v rozhodnutí iba vyhovára na to, že počas predchádzajúcich kontrol vykonával kontrolu vybraných ustanovení zákonných povinností a že kontrola je vždy zameraná na preverenie iba vybraných podmienok, povinností a niektorých skutočností z celého diapazónu legislatívnych ustanovení platných zákonov, vyhlášok a napr. rozhodnutí úradu, ktorými sú upravené povinnosti regulovaného subjektu. Úrad v rozhodnutí ďalej tvrdí, že takto postupoval aj v prípade predchádzajúcich kontrol, kedy pri náhodnom výbere niektorých položiek z uplatnených nákladov v cene, nedospel k podozreniu z neoprávnene zaradených nákladov, a preto nežiadal o doloženie ostatných podkladov ku kontrole. Pritom však v protokole č. 128/2018 je uvedené, že predmetom predchádzajúcich kontrol neboli len vybrané položky, ale úrad overil započítanie všetkých nákladov uvádzaných v prílohe č. 5 protokolu č. 128/2018. V rámci kontroly si úrad vyžiadal rovnaký rozsah dokumentov ako v prípade kontroly vykonanej v roku 2025. Všetky požadované dokumenty boli úradu poskytnuté v roku 2018 ako aj v roku 2025, pričom v roku 2018 si úrad dokonca vyžiadal aj hlavnú účtovnú knihu. Úrad mal teda aj v roku 2018 detailný prehľad o nákladoch účastníka konania. Nemôže byť teda pravdivé tvrdenie úradu, že predmetom kontroly sú iba vybrané položky. Účastník konania môže potvrdiť, že zo strany úradu ide vždy o detailnú kontrolu nákladov. Ak by aj úrad kontroloval iba „náhodne vybrané“ položky nákladov, nemôže byť aplikácia takéhoto postupu úradu na ťarchu kontrolovaného subjektu. Účastník konania uviedol, že na úrade došlo k zmene prístupu/metodiky týkajúcej sa uznávania oprávnenosti zaúčtovania nákladov regulovaných subjektov, a teda úrad už neuznáva započítanie tých nákladov, ktorých započítanie v minulosti vyhodnotil ako oprávnené. Takýto postup úradu by bol v súlade s princípom právnej istoty a zásadou legitímnych očakávaní vtedy, ak by bol orientovaný a aplikovaný do budúca a nie vo vzťahu k uplynulým obdobiam a súčasne ak by vyplýval zo zásadnej obsahovej zmeny najmä cenovej vyhlášky pre tepelnú energetiku. Účastník konania upozornil, že o zmene prístupu úradu regulované subjekty (a ani účastníka konania) vopred neinformoval. Teda nadobudol legitímne očakávanie, že zaúčtovanie nákladov, ktoré mu v prejednávanej veci úrad vytkol, bolo správne a v súlade s právnymi predpismi ako aj predchádzajúcou rozhodovacou činnosťou úradu. V prípade ak sa chcel úrad odkloniť od svojej predchádzajúcej praxe, bol povinný konkrétne uviesť, prečo ním namietané započítanie určitých položiek v protokole je rozdielne od započítania takýchto položiek kontrolovaných a uvádzaných pri predchádzajúcich kontrolách. Okrem toho sa úrad snaží preniesť dôkazné bremeno na účastníka konania, keď tvrdí, že účastník konania vo svojom vyjadrení iba uviedol, ale okrem slovnej argumentácie ničím nedoložil, že by úrad reálne inak posudzoval namietané náklady v predchádzajúcich kontrolách a súčasnej kontrole, resp. že by boli inak zaradované do ekonomicky oprávnených nákladov. Takýto postup úradu však nemá oporu v práve, čo potvrdzuje aj konštantná judikatúra slovenských a českých správnych súdov, napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, sp. zn. 4 Ads 118/2013, z ktorého vyplýva, že nie žalobca (v tomto prípade účastník konania namietajúci voči postupu úradu pri výkone kontroly) má argumentovať opodstatnenosť odchýlky, ale žalovaný (úrad obhajujúci svoj postup výkonu kontroly) má riadne presvedčiť súd (a žalobcu) o tom, že žalobou napadnuté (neskoršie) rozhodnutie je iné ako tie, na ktoré sa žalobca odvoláva, v čom a ako uvedené zmeny dostatočne determinovali odchýlku v samotných rozhodnutiach. Účastník konania ďalej poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 98/2018. Účastník konania má za to, že úrad si napriek tomu, že mal všetky podklady potrebné na vysvetlenie odklonu od doteraz zastávaného prístupu, či právneho názoru k otázke zaúčtovania nákladov regulovaného subjektu, tento svoj odklon riadne nevysvetlil ani v rámci konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, a ani v rozhodnutí samotnom.

Úrad tak založil vadu rozhodnutia, ktorá spočíva v jeho nepreskúmateľnosti, čo spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

21. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, najmä preukázanej nepreskúmateľnosti /arbitrárnosti rozhodnutia úradu spôsobenej nedostatočným a nezrozumiteľným odôvodnením a nevyrovnaním sa s relevantnou argumentáciou účastníka konania, je potrebné konštatovať, že úrad porušil základné procesné zásady správneho konania. Takýto postup úradu predstavuje hrubé porušenie práva účastníka konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čím bolo porušené aj ústavne garantované základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov účastník konania navrhol, aby odvolací orgán rozhodnutie úradu zrušil v celom rozsahu.

III. Druhostupňové konanie

22. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
23. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
24. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
25. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
26. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
27. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
28. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*

29. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
30. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
31. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
32. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza záznam ev. č. 189/2025/BA zo 7. januára 2025 - poverenie č. 101/2025 na vykonanie kontroly, záznam ev. č. 25885/2025/BA z 23. júna 2025 - protokol, záznam ev. č. 27597/2025/BA zo 4. júla 2025 – vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole, záznam ev. č. 28194/2025/BA z 10. júla 2025 – stanovisko k vyjadreniu k zisteniam uvedeným v protokole a záznam ev. č. 29147/2025/BA zo 17. júla 2025 – zápisnica o prerokovaní protokolu.
33. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením ev. č. 37183/2025/BA z 8. októbra 2025 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
34. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza záznam ev. č. 37413/2025/BA z 9. októbra 2025 – oznámenie o vykonaní uložených opatrení zistených pri vykonávaní kontroly, záznam ev. č. 38496/2025/BA z 20. októbra 2025 – žiadosť o informáciu a predloženie dokladov, záznam ev. č. 38565/2025/BA z 21. októbra 2025 – vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 39241/2025/BA z 27. októbra 2025 – žiadosť o informáciu a predloženie dokladov, záznam ev. č. 39862/2025/BA z 30. októbra 2025 – odpoveď na žiadosť o informáciu a predloženie dokladov, záznam ev. č. 41326/2025/BA z 11. novembra 2025 – rozhodnutie č. 0101/2025/K, záznam ev. č. 43730/2025/BA z 1. decembra 2025 – odvolanie proti rozhodnutiu č. 0101/2025/K, záznam ev. č. 47072/2025/BA z 30. decembra 2025 - postúpenie odvolania, záznam ev. č. 47073/2025/BA z 30. decembra 2025 - presun spisu medzi organizačnými útvarmi a záznam ev. č. 47080/2025/BA z 30. decembra 2025 - upovedomenie.
35. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 707/2026/BA z 12. januára 2026, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom

a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 17. januára 2026.

36. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu 16. januára 2026 podanie, v ktorom uviedol, že žiada o zaslanie zoznamu dokumentov, ktoré úrad eviduje v rámci konania a ktoré sú súčasťou spisového materiálu, ako aj správy prvostupňového orgánu, ktorá bola odvolaciemu orgánu doručená spolu s dovolaním účastníka konania.
37. Odvolací orgán zaslal účastníkovi konania list ev. č. 2370/2026/BA z 21. januára 2026, v ktorom okrem iného uviedol, že platná právna úprava neukladá správne orgánu povinnosť uviesť vo výzve podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku jednotlivé podklady, ktoré boli zaobstarané pred vydaním rozhodnutia ani ich predložiť účastníkovi konania. Účastník konania má právo oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia a spôsobom ich zistenia nahliadnutím do administratívnych spisov, v ktorých bolo správne konanie vedené. V nadväznosti na žiadosť účastníka konania zo 16. januára 2026 a v súlade so zásadou súčinnosti podľa správneho poriadku odvolací orgán uviedol, že účastník konania je podľa § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku opakovane oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia tejto opakovanej výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 23. januára 2026.
38. Účastník konania sa 21. januára 2026 dostavil do sídla úradu za účelom oboznámenia sa s podkladmi pred vydaním rozhodnutia a nazretia do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom.
39. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu 30. januára 2026 vyjadrenie, v ktorom reagoval na postúpenie odvolania, ktoré doručil prvostupňový orgán odvolaciemu orgánu spolu s odvolaním účastníka konania. K nedôvodnosti retroaktívneho trestania účastník konania uviedol, že *„V súvislosti s argumentáciou Úradu ohľadom aplikácie zákona č. 433/2022 Z. z. spoločnosť Veolia Energia Senec zdôrazňuje nasledujúce skutočnosti, ku ktorým sa Úrad vo svojom Postúpení vecne nevyjadril: Zákon č. 433/2022 Z. z. nadobudol účinnosť dňa 08. 12. 2022. Úrad vo svojom rozhodnutí sankcionuje spoločnosť Veolia Energia Senec za spôsob zúčtovania nákladov za celý rok 2022. Je logickým a právnym nezmyslom vyžadovať od regulovaného subjektu, aby v decembri 2022 (po nadobudnutí účinnosti novely) retroaktívne prispôbil svoje hospodárenie, účtovné postupy a vynakladanie nákladov, ktoré realizoval počas predchádzajúcich 11 mesiacov roku 2022 podľa vtedy platnej legislatívy. Spoločnosť Veolia Energia Senec počas takmer celého kontrolovaného obdobia roku 2022 postupovala v súlade s vtedy účinným právnym stavom a v legitímnom očakávaní, že jej náklady sú vynakladané v súlade s platnými pravidlami, a to aj s ohľadom na predchádzajúcu kontrolnú činnosť Úradu, keď kontroly Úradu nezistili žiadne pochybenia. Úrad nesprávne interpretuje moment „spáchania“ údajného deliktu tým, že ho fixuje výlučne k dátumu vykonania zúčtovania (do 31. 03. 2023). Zúčtovanie nákladov nie je izolovaný úkon, ale matematické a právne vyjadrenie nákladov už vynaložených a zaúčtovaných v predchádzajúcom kalendárnom roku. Ak spoločnosť v marci 2022 vynaložila náklad, ktorý bol podľa vtedy platného zákona oprávnený, novela účinná od decembra 2022 nemôže ex post (spätne) zmeniť charakter tohto nákladu na neoprávnený a následne spoločnosť za jeho zahrnutie do zúčtovania*

sankcionovať. Takýto výklad by znamenal nastolenie stavu absolútnej právnej neistoty, kedy by regulovaný subjekt nikdy nemohol vedieť, či jeho dnešné zákonné konanie nebude o mesiac označené za protiprávne. Postup úradu, ktorý aplikuje zákon č. 433/2022 Z. z. na hospodárske operácie realizované pred 08. 12. 2022, vykazuje znaky tzv. pravej retroaktivity, ktorá je v podmienkach právneho štátu neprípustná. Úrad fakticky trestá spoločnosť za to, že v marci 2023 „neprerobila“ svoje hospodárenie za rok 2022 podľa pravidiel, ktoré v čase vzniku väčšiny nákladov neexistovali. Spoločnosť nemohla v čase vynakladania nákladov (január – november 2022) predvídať budúcu zmenu legislatívy a objektívne sa jej nemohla prispôbiť. Úrad vo svojom stanovisku úplne rezignoval na posúdenie tejto objektívnej nemožnosti. Zotrvanie na aplikácii zákona č. 433/2022 Z. z. na obdobie pred jeho účinnosťou je nielen prejavom právneho formalizmu, ale priamym porušením princípu ochrany dobrej viery a predvídateľnosti právneho prostredia. Akékoľvek zúčtovanie nákladov za rok 2022 musí byť posudzované podľa hmotnoprávných predpisov účinných v čase, kedy tie náklady reálne vznikali, nie podľa predpisu, ktorý nadobudol účinnosť pár dní pred koncom roka. Úrad sa však v tejto časti ani len nesnažil vysvetliť dôvodnosť odlišného prístupu, pričom ani v Postúpení sa nesnažil zdôvodniť alebo vysvetliť svoj postup, a samotnou účinnosťou novely sa ani len nezaoberal. Keďže sa Úrad vo svojom Rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou aplikácie neskoršie účinného zákona č. 433/2022 Z. z. aj na obdobie od 01.01.2022 do 07.12.2022, zaťažil svoje Rozhodnutie aj v tejto časti vadou nepreskúmateľnosti a Rozhodnutie je už len z tohto samotného dôvodu nezákonným.“ K nesprávnemu právnemu posúdeniu stavebnej časti zariadenia účastník konania uviedol, že „Úrad v Postúpení prezentuje právne neudržateľný a technicky nelogický záver, podľa ktorého je možné stavebnú časť zariadenia na výrobu tepla striktno oddeliť od jeho technologickej časti a posudzovať ju ako izolovanú entitu, ktorá nesúvisí s regulovanou činnosťou spoločnosti Veolia Energia Senec. Energetické zariadenie v zmysle zákona o energetike netvorí len samotná technologická linka, ale komplexný celok. Úrad opomína fakt, že prevádzka technológie je právne a technicky nemožná bez riadne skolaudovanej stavby. Príkladom je inštalácia bleskozvodu či iných revízných prvkov stavby: ak by stavba nespĺňala technické normy (napr. absencia bleskozvodu), nebolo by možné vydať kolaudačné rozhodnutie, bez ktorého je legálna prevádzka technologického zariadenia na výrobu tepla vylúčená. Stavebná časť teda nie je „pasívnym obalom“, ale aktívnym a nevyhnutným predpokladom na výkon regulovanej činnosti. Náklady na jej údržbu sú preto priamymi nákladmi na zabezpečenie prevádzkyschopnosti celého systému. Spoločnosť v nadväznosti na argumentáciu Úradu v Postúpení a s poukazom na rozhodovaciu činnosť súdov (najmä v zmysle rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 26Cob/69/2021) zdôrazňuje, že Úrad vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a výkladu pojmu „zariadenie na výrobu tepla“. Zariadenie na výrobu tepla je potrebné vnímať ako hromadnú vec, pričom ide o právny celok, ktorým zákonodarca účelovo spája inak samostatné veci – technologické zariadenie a stavebnú časť. Úrad sa v Postúpení dopúšťa zásadného omylu v právnom posúdení, ak tieto zložky posudzuje izolovane. Ak zákon definuje zariadenie ako celok slúžiaci spoločnému cieľu (výrobe tepla), potom sú všetky jeho zložky, vrátane budovy, v ktorej je technológia umiestnená, neoddeliteľnou súčasťou predmetu regulácie. Úrad vo svojom Postúpení zakladá zamietavý postoj na reštriktívnom výklade pojmu „zariadenie na výrobu tepla“ podľa § 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. Hoci úrad pripúšťa, že toto zariadenie podľa zákona zahŕňa tak technologickú, ako aj stavebnú časť, zastáva názor, že jadrom tohto pojmu je len proces premeny energie. Na základe tejto úvahy úrad dedukuje, že výroba a rozvod tepla prebiehajú výlučne v technologickej časti, a preto sa fixné náklady na opravy a údržbu podľa cenových vyhlášok (č. 248/2016 Z. z. a č. 312/2022 Z. z.) môžu vzťahovať len na technologické prvky. Náklady na stavebnú časť

(napr. xxxxxx xxxxxxxx, xxxxxx xx xxxxxxxxxxxxxx) tak úrad nepovažuje za náklady priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla, nakoľko ich nespája s fyzikálno-chemickým procesom získavania tepla. Spoločnosť Veolia Energia Senec poukazuje na to, že definícia zariadenia na výrobu tepla (§ 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike) je zrkadlovým obrazom definície zariadenia na výrobu elektriny (§ 2 písm. b) bod 1 zákona o energetike). Judikatúra jasne potvrdila, že pod pojmom „stavebná časť“ sa rozumie práve budova, v ktorej je technologické zariadenie umiestnené. Úrad v Postúpení túto skutočnosť ignoruje a snaží sa o reštriktívny výklad, ktorý nemá oporu v objektívnom práve a rozhodovacej činnosti súdov SR. Ak je budova (stavebná časť) v zmysle zákona súčasťou „hromadnej veci“ (technického zariadenia), potom náklady na jej údržbu, opravy či bezpečnosť (napr. xxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx) sú nákladmi na údržbu samotného zariadenia na výrobu tepla. Argument Úradu v Postúpení, že tieto náklady nesúvisia s výrobou tepla, je preto právne nesprávny. Bez budovy (ako zložky hromadnej veci) by nemohlo existovať funkčné energetické zariadenie ako celok, a teda by nebolo možné vykonávať regulovanú činnosť. Úrad tým, že v Postúpení umelo a účelovo „vyčleňuje“ stavebnú časť spod režimu oprávnených nákladov, priamo porušuje zákon o tepelnej energetike. Ten totiž neurčuje, že by jednotlivé zložky hromadnej veci mali byť pre účely regulácie posudzované oddelene či samostatne. Ak raz stavebná časť tvorí zložku „zariadenia“, musí Úrad k nákladom na túto zložku pristupovať identicky ako k nákladom na technologickú zložku. V nadväznosti na vyššie uvedený charakter zariadenia ako hromadnej veci je zrejmé, že akýkoľvek pokus Úradu o vyčlenenie stavebnej zložky je v priamom rozpore s integritou tohto pojmu. Ako bolo uvedené v odvolaní, náklady zahrnuté do fixnej zložky maximálnej ceny tepla musia byť ekonomicky oprávnené. Ak stavba (napr. kotolňa) slúži výhradne na účely výroby tepla, akékoľvek náklady na jej zákonnú údržbu (vynútenú bezpečnostnými a technickými predpismi) sú nákladmi vyvolanými regulovanou činnosťou. Úrad v postúpení tento funkčný vzťah účelovo prehliada, čím opätovne potvrdzuje námietku spoločnosti Veolia Energia Senec o nedostatočne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení veci. Spoločnosť Veolia Energia Senec trvá na tom, že energetické zariadenie je potrebné vnímať ako jednotný celok. Oddelenie stavebnej časti Úradom je umelý procesný konštrukt vytvorený s jediným cieľom – spätne označiť legitímne oprávnené náklady za neoprávnené a legitimovať uloženie sankcie, čo je v právnom štáte nepripustné. Spoločnosť Veolia Energia Senec v odvolaní (body 150 – 158) namietala, že Úrad v Rozhodnutí nevysvetlil, prečo sa odkláňa od svojej doterajšej aplikačnej praxe. V postúpení Úrad tento deficit opäť nezhojil. Ak Úrad v minulosti (počas dlhoročného výkonu dohľadu) akceptoval stavebnú časť ako integrálnu súčasť energetického celku, náhla zmena výkladu bez opory v legislatíve je prejavom arbitrárnosti (svojevôle). Úrad v postúpení neuviedol žiadnu relevantnú právnu normu, ktorá by v kontexte cenovej regulácie exaktne určovala hranicu, kde končí „energetické zariadenie“ a začína „bežná stavba“, hoci ho na to Spoločnosť v odvolaní výslovne vyzvala. Rozhodnutie úradu je tak aj naďalej zaťažené vadou arbitrárnosti, ktorá je sama o sebe dôvodom na zrušenie Rozhodnutia.“ K porušeniu princípu legitímnych očakávaní a právnej istoty účastník konania uviedol, že „Úrad sa v Postúpení žiadnym spôsobom nevyjadril k faktu, že predmetné náklady na stavebnú časť tepelného zdroja boli v minulosti v rámci kontrolných procesov opakovane akceptované. Ak Úrad dnes trestá subjekt za postup, ktorý v predchádzajúcich rokoch schvaľoval, resp. napriek vykonaným kontrolám v rovnakom, či obdobnom rozsahu neoznačoval za protizákonný, koná arbitrárne (svojoľne). Postúpenie odvolania túto argumentačnú dieru nijak nezapĺňa, čím potvrdzuje, že prvostupňové Rozhodnutie je v tejto časti nezákonné pre rozpor s § 3 ods. 5 Správneho poriadku (povinnosť dbať na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely). Zmena správnej úvahy Úradu a jeho

rozhodovacej činnosti nemôže bez ďalšieho smerovať do minulosti, ale musí byť pri takejto zmene správnej úvahy zadefinovaný okamih, od ktorého správny orgán takúto zmenu chce do budúcnosti aplikovať. Právne subjekty tak budú mať možnosť sa na takúto zmenu správnej úvahy pripraviť a do budúcnosti sa podľa nej riadiť. Rozhodnutie Úradu však tento princíp právnej istoty popiera v celom rozsahu, čo samo o sebe spôsobuje jeho nezákonnosť.“ K nepravdivému tvrdeniu o „rezignácii“ na argumentáciu účastníka konania uviedol, že „Úrad v Postúpení uvádza, že v určitej časti spoločnosť Veolia Energia Senec rezignovala na argumentáciu. Toto tvrdenie je v priamom rozpore s obsahom spisu a podaným odvolaním. Úrad si zamieňa „nesúhlas s jeho právnym názorom“ za „absenciu argumentácie“. Argumentácia Veolia Energie Senec však spočíva v jasných argumentoch, ako aj v označení relevantných súdnych rozhodnutí, ktoré potvrdzujú správnosť právnej argumentácie spoločnosti Veolia Energia Senec. Skutočnosť, že Úrad ex post účelovo označil náklady spoločnosti Veolia Energia Senec vynaložené v súlade s cenovou reguláciou za neoprávnené bez riadneho právneho a ekonomického zdôvodnenia, je zlyhaním Úradu, nie „rezignáciou“ spoločnosti Veolia Energia Senec. Úrad sa týmto tvrdením snaží preniesť dôkazné bremeno na účastníka konania, hoci v sankčnom konaní je to práve správny orgán, ktorý musí nad všetku pochybnosť preukázať naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu. Úrad toto svoje dôkazné bremeno v Rozhodnutí neunesol v žiadnom ohľade.“ V závere účastník konania uviedol, že „Rozhodnutie Úradu naďalej trpí vadami nepreskúmateľnosti / arbitrárnosti a retroaktivity aplikácie zákona č. 433/2022 Z. z., čo spôsobuje jeho nezákonnosť. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností v spojení s argumentmi uvedenými v odvolaní, spoločnosti Veolia Energia Senec ako účastníka konania, opätovne poukazujeme na skutočnosť, že Úrad prejednávaniu veci nesprávne právne posúdil, čím došiel k nesprávnym právnym záverom o spáchaní správneho deliktu spoločnosťou Veolia Energia Senec. Z uvedených dôvodov spoločnosť Veolia Energia Senec navrhuje, aby odvolací orgán Rozhodnutie Úradu zrušil v celom rozsahu.“

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

40. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
41. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
42. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a právnym poriadkom.
43. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.

44. Podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný zúčtovať náklady pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, v lehote a spôsobom ustanoveným úradom.*
45. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. *po skončení roku t sa do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej variabilnej zložke a fixnej zložke maximálnej ceny tepla a primeraný zisk podľa § 5 na rok t na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 ods. 24. Finančné prostriedky zodpovedajúce nákladom, ktoré nie sú ekonomicky oprávnenými nákladmi, a nákladov nad primeraný zisk podľa § 5 sa zúčtujú s odberateľom do 15 dní od vyhotovenia dobropisu.*
46. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. *po skončení roku t sa do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej variabilnej zložke a fixnej zložke maximálnej ceny tepla na rok t na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 vrátane nákladov na nákup paliva podľa § 4 ods. 3 písm. a), ktorých výška sa vypočíta so zohľadnením skutočnej ceny paliva, ktorá nemôže prekročiť maximálnu výšku podľa § 4 odseku 4, nákladov na nákup tepla podľa § 4 ods. 3 písm. a) a nákladov regulovanej zložky fixných nákladov, ktorých výška sa vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a), a primeraného zisku podľa § 5; finančné prostriedky zodpovedajúce nákladom, ktoré nie sú ekonomicky oprávnenými nákladmi, sa zúčtujú s odberateľom do 15 dní od vystavenia dobropisu.*
47. Podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla nezúčtuje náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, v lehote a spôsobom ustanoveným úradom.*
48. Podľa § 29 ods. 1 písm. j) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný poskytovať úradu bezodplatne úplné a pravdivé údaje, podklady, doklady a akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom.*
49. Podľa § 36 ods. 1 písm. w) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak neposkytne úradu a Európskej komisii bezodplatne pravdivé údaje, podklady, doklady alebo akékoľvek informácie potrebné na účely podľa tohto zákona a na výkon pôsobnosti úradu v rozsahu, spôsobom a v lehotách určených úradom.*
50. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) a ai).*
51. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) až ak).*
52. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania*

a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

53. S ohľadom na princípy správneho trestania, ktoré musia zodpovedať trestaniu v trestnom práve, prvostupňový orgán zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. posúdil ako súbeh správnych deliktov, pritom podľa trestnoprávnej teórie o súbeh trestných činov ide vtedy, ak ten istý páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov pred tým, ako bol za niektorý z nich odsúdený súdom prvého stupňa, a pokiaľ nezanikla trestnosť niektorého z nich, a účastníkovi konania uložil, z hľadiska hmotnoprávnych účinkov súbehu, úhrnnú pokutu za správny delikt najprísnejšie postihnutel'ný podľa absorpčnej zásady, ktorá sa v trestnom práve uplatňuje pri trestaní zbiehajúcich sa trestných činov.
54. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí uložil úhrnnú pokutu vo výške 8 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. s použitím analógie legis § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z.
55. Účastník konania podal proti rozhodnutiu odvolanie, v ktorom rozporoval dopustenie sa správnych deliktov podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia. Účastník konania uviedol, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci úradom, nedostatočne zisteného skutkového stavu a iných väd konania spočívajúcich v arbitrárnosti rozhodnutia a porušenia princípu právnej istoty úradom.
56. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvádza nasledovné.
57. Podľa prvého bodu výroku rozhodnutia účastník konania porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2023 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a odberateľom tepla v meste Xxxxx tak vyúčtoval náklady vyššie o xx xxx,xx eura, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
58. Podľa druhého bodu výroku rozhodnutia účastník konania porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2022 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a odberateľom tepla v meste Xxxxx tak vyúčtoval náklady vyššie o x xxx,xx eura, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
59. K časti 3.1 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
60. V bodoch 9. a 10. odvolania účastník konania poukazuje na tvrdenia prvostupňového orgánu uvedené v rozhodnutí a uvádza, že prvostupňový orgán nesprávne právne posúdil pojem „stavebná časť zariadenia na výrobu tepla“. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že účastník konania nijako nepreukázal, prečo jeho výklad pojmu „stavebná časť zariadenia na výrobu tepla“ je správny.

61. Odvolací orgán sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového orgánu v tom smere, že zákon č. 657/2004 Z. z. neustanovuje legálnu definíciu pojmu „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“. Uvedená skutočnosť je nespochybniteľná, keďže vychádza z platného právneho stavu (zákon č. 657/2004 Z. z.). Tvrdenia účastníka konania o tom, že prvostupňový orgán nesprávne právne posúdil pojem „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“ účastník konania nijako počas konania nepreukázal. Práve naopak, jeho predpoklady o nesprávnosti aplikácie uvedeného pojmu vychádzajú výlučne z jeho vlastných úvah, ktoré nemajú oporu v ustanoveniach zákona č. 657/2004 Z. z. a preto sa nimi odvolací orgán nemôže stotožniť.
62. Rovnako tvrdenie účastníka konania o tom, že výklad pojmu „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“ prvostupňovým orgánom má pre neho negatívne dôsledky účastník konania nepreukázal a preto je nutné ich považovať za irelevantné. Odvolací orgán zároveň uvádza, že aplikácia platných ustanovení zákona č. 657/2004 Z. z. prvostupňovým orgánom nemôže byť v objektívnej rovine považovaná za „negatívny následok“ pre účastníka konania, aj keď tento môže subjektívne vnímať, že aplikácia ustanovení tohto ktorého všeobecne záväzného právneho predpisu má pre neho negatívne dôsledky. Navyše odvolací orgán ako príklad negatívneho vnímania ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu v subjektívnej rovine pre jeho adresáta uvádza, že každé ustanovenie, ktoré subjektu ukladá sankciu, je možné vnímať negatívne, čo však neznamená, že boli orgánom aplikácie práva uplatňované právne nesprávne.
63. V bodoch 12. až 16. odvolania účastník konania poukazuje na údajnú medzeru v práve, ktorá má spočívať v tom, že zákon č. 657/2004 Z. z. nedefinuje pojem „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“ a prvostupňový orgán bol povinný túto „medzeru v práve“ vyplniť svojou rozhodovacou činnosťou s použitím *analógie iuris* alebo *analógie legis*.
64. Ani s dôvodmi uvádzanými účastníkom konania ohľadne medzery v práve sa odvolací orgán nemôže stotožniť, pretože skutočnosť, že zákon č. 657/2004 Z. z. nedefinuje pojem „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“, nemá sama o sebe za následok vznik medzery v práve.
65. Pre posúdenie toho, či náklady, ktoré účastník konania zahrnul do fixnej zložky maximálnej ceny tepla, nebolo potrebné definovať pojem „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“, pretože skutočnosť, že stavebná časť zariadenia na výrobu tepla je považovaná za súčasť zariadenia na výrobu tepla, nebola prvostupňovým orgánom nijako spochybnená. Práve naopak, prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia opakovane uviedol (str. 30), že „*Zariadenie na výrobu tepla pritom pozostáva z dvoch častí - stavebnej časti a technologického zariadenia*“ resp., že „*pojem zariadenie na výrobu tepla zahŕňa tak ako stavebnú časť, tak aj technologické zariadenie*“.
66. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že pre posúdenie toho, či sa účastník konania dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. tým, že porušil svoju povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., nebolo podstatné definovanie pojmu „*stavebná časť zariadenia na výrobu tepla*“. Pre posúdenie skutočnosti, či sa účastník konania dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. bolo podstatné, či účastník konania pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla zúčtoval náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, v lehote a spôsobom ustanoveným úradom t. j. v súlade s vyhláškou č. 248/2016 Z. z. za rok 2022 a v súlade s vyhláškou č. 312/2022 Z. z. za rok 2023.

67. V bode 17. odvolania účastník konania uvádza, že na vyplnenie medzery v práve, ktorú odvolací orgán opísal vyššie, mal byť použitý zákon č. 251/2012 Z. z. S týmito tvrdeniami sa odvolací orgán vysporiada následne pri argumentácii k bodu 22. odvolania, keďže tieto body odvolania spolu súvisia, pretože účastník konania v bode 22. uvádza, že zákon č. 657/2004 Z. z. je právnym predpisom *lex specialis* vo vzťahu k zákonu č. 251/2012 Z. z., ako právnemu predpisu *lex generalis*, čo je samozrejme právny nezmysel, pretože zákon č. 251/2012 Z. z. neobsahuje všeobecnú úpravu týkajúcu sa tepelnej energetiky. Z uvedeného dôvodu je potrebné oba uvedené právne predpisy považovať sa právne predpisy *lex specialis*.
68. V bode 18. odvolania účastník konania poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 26Cob/69/2021, v ktorom súd o.i. uviedol, že „*stavebnou časťou v zmysle § 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike sa rozumie napr. aj budova, v ktorej je technologické zariadenie (ako súčasti zariadenia na výrobu tepla) umiestnené.*“. Odvolací orgán aj na tomto mieste zdôrazňuje, že v prvostupňovom konaní nebolo sporné, či pojem „*zariadenie na výrobu tepla*“ v sebe zahŕňa aj stavebnú časť, keďže prvostupňový orgán opakovane uviedol, že „*pojem zariadenie na výrobu tepla zahŕňa tak ako stavebnú časť, tak aj technologické zariadenie*“. Tvrdenia účastníka konania uvedené v časti 3.1 odvolania o tom, že súčasťou zariadenia na výrobu tepla je aj jeho stavebná časť, sú na základe uvedeného tak povediac zbytočné, pretože prvostupňový orgán nikdy nerozporoval túto skutočnosť, ba dokonca jeho odôvodnenie na str. 30 rozhodnutia túto skutočnosť potvrdzuje.
69. K uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 26Cob/69/2021 odvolací orgán zároveň dodáva, že v tomto uznesení taktiež Krajský súd v Nitre uviedol „*V nadväznosti na uvedené možno uzavrieť, že v prejednávanej veci objektívne právo - zákon o tepelnej energetike (§ 2 písm. c/) účelovo spája inak samostatné veci - a to technologické zariadenie a stavbu, a to tak, aby slúžili spoločnému cieľu (výrobe tepla, ktoré je ako predmet podnikania upravené zákonom o tepelnej energetike - § 1 zákona o tepelnej energetike) a týmto veciam určuje spoločný názov „technické zariadenie na výrobu tepla“. Vzhľadom na to, že zariadenie na výrobu tepla (v zmysle § 2 písm. c/ zákona o tepelnej energetike) je hromadnou vecou, je ako celok samostatným predmetom právnych vzťahov, čo nemení nič na tom, že jednotlivé veci, ktorými je hromadná vec tvorená, sú taktiež naďalej spôsobilým samostatným predmetom právnych vzťahov.*“. Takýto záver súdu nie len že vyvracia tvrdenia účastníka konania uvedené v odvolaní, ale zároveň o to viac posilňuje právne posúdenie prvostupňového orgánu uvedené v rozhodnutí.
70. K odvolacej argumentácii účastníka konania uvedenej v bode 19. odvolania, v ktorom účastník konania poukazuje na komentár k zákonu č. 251/2012 Z. z., odvolací orgán uvádza, že túto považuje za právne bezvýznamnú, keďže sa týka iného právneho predpisu, ktorý v konaní nebol použitý, a ktorý vôbec nesúvisí s prípadom účastníka konania.
71. Tvrdenie účastníka konania v bode 20. odvolania je totožné s odôvodnením prvostupňového orgánu na str. 30 rozhodnutia a preto odvolací orgán nepovažuje za potrebné ďalej sa touto argumentáciu účastníka konania zaoberať.
72. V bodoch 22. a 23. odvolania účastník konania uvádza, ako už odvolací orgán naznačil v bode 67. tohto rozhodnutia, že zákon č. 657/2004 Z. z. je podľa názoru účastníka konania právnym predpisom *lex specialis* vo vzťahu k zákonu č. 251/2012 Z. z., ako právnemu predpisu *lex generalis*, pričom poukazuje na 1 písm. a), b), d) až f) zákona

- č. 251/2012 Z. z. Odvolaciemu orgánu nie je zrejmé, ako účastník konania dospel k uvedenému záveru, avšak je potrebné tento záver účastníka konania odmietnuť.
73. Z § 2 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. je zrejmé, že energetikou sa na účely zákona č. 251/2012 Z. z. rozumie elektroenergetika, plynárenstvo, vodíkové hospodárstvo, preprava pohonných látok alebo ropy potrubím, plnenie tlakových nádob so skvapalneným plynným uhl'ovodíkom a rozvod skvapalneného plynného uhl'ovodíka. Inak povedané, tepelná energetika nemá so zákonom č. 251/2012 Z. z. nič spoločné, pretože tento upravuje úplne iné odvetvia energetiky, ako zákon č. 657/2004 Z. z. Z uvedeného dôvodu je potrebné vzťah zákona č. 657/2004 Z. z. ako právneho predpisu *lex specialis* vo vzťahu k zákonu č. 251/2012 Z. z. ako právnomu predpisu *lex generalis* odmietnuť, pretože takýto vzťah medzi uvedenými zákonmi odporuje ustanoveniam zákona č. 251/2012 Z. z., ako aj ustanoveniam zákona č. 657/2004 Z. z.
74. K časti 3.2 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
75. V časti 3.2 odvolania účastník konania poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový orgán nesprávne právne posúdil oprávnenosť výdavkov (nákladov) účastníka konania na stavebnú časť zariadenia na výrobu tepla, pretože neprihliadal na doteraz prijatý a aplikovaný výklad ustanovení vyhlášky č. 312/2022 Z. z. Zároveň účastník konania poukazuje na skutočnosť, že vyhlášky úrady týkajúce sa tepelnej energetiky neboli výrazne zmenené od roku 2013.
76. Odvolacia argumentácia účastníka konania uvedená v bodoch 26. až 32. odvolania spočíva v tom, že prvostupňový orgán postupoval odlišne pri určení fixných nákladov na údržbu a opravy priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla od predchádzajúcej praxe úradu, pričom poukazuje na dodatočné vyjadrenie z 5. júna 2025, v ktorom poukazuje na predchádzajúcu kontrolu č. 128/2018 za obdobie výkonu regulovanej činnosti počas rokov 2015 až 2017, ako aj na predchádzajúcu kontrolu č. 128/2021 vykonanú v sesterskej spoločnosti účastníka konania za obdobie rokov 2019 – 2021, pri ktorých úrad nezistil neoprávnené zaradenie fixných nákladov na údržbu a opravy priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla do fixnej zložky maximálnej ceny tepla.
77. K tejto argumentácii odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán sa v odôvodnení rozhodnutia s uvedenou argumentáciou účastníka konania, ktorú účastník konania uvádzal aj v priebehu prvostupňového konania, dostatočným spôsobom vysporiadal, keď o.i. uviedol „*Úrad počas predchádzajúcich kontrol vykonával, rovnako ako teraz, kontrolu vybraných ustanovení zákonných povinností regulovaného subjektu pri vykonávaní regulovanej činnosti v oblasti tepelnej energetiky, preto z tohto dôvodu nie sú pri výkone akejkoľvek kontroly preverované všetky náležitosti a povinnosti regulovaného subjektu, pretože by to z časového hľadiska nebolo možné. Kontrola je vždy zameraná na preverenie iba vybraných podmienok, povinností a niektorých skutočností z celého diapazónu legislatívnych ustanovení platných zákonov, vyhlášok a napr. rozhodnutí úradu, ktorými sú upravené povinnosti regulovaného subjektu pri vykonávaní regulovanej činnosti.*“. Podrobná argumentácia prvostupňového orgánu sa nachádza na str. 18 až 20 rozhodnutia.
78. Odvolací orgán uvádza, že argumentácia účastníka týkajúca sa výkonu predchádzajúcich kontrol úradu nie je dôvodná. Ako uviedol prvostupňový orgán, pri vykonávaní konkrétnej kontroly sa kontrolujú vybrané zákonné povinnosti regulovaného subjektu pri vykonávaní regulovanej činnosti. Ak úrad pri výkone predchádzajúcich kontrol nezistil pochybenia týkajúce sa fixných nákladov na údržbu a opravy priamo súvisiace s výrobou a rozvodom

tepla, ktoré boli zahrnuté do fixnej zložky maximálnej ceny tepla, neznamená to, že týchto pochybení sa regulovaný subjekt nedopustil.

79. Argumentácia účastníka konania v tomto smere by sa mohla prirovnať k šoférovi auta, ktorý prekročí maximálnu povolenú rýchlosť a toto konanie nebude zadokumentované príslušníkmi policajného zboru a nebude mu uložená žiadna sankcia. Následne, keď ten istý šofér prekročí maximálnu povolenú rýchlosť, avšak jeho konanie príslušníci policajného zboru zadokumentujú a uložia mu za spáchanie priestupku sankciu, túto odmietne plniť s odôvodnením, že aj pri predchádzajúcom prekročení maximálnej povolenej rýchlosti mu sankcia nebola uložená a prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti bolo teda príslušníkmi policajného zboru aprobované t. j. postupoval *lege artis*.
80. Ako je na prvý pohľad zrejmé, takáto argumentácia nemôže obstať. Ak úrad v minulosti nezistil pri výkone kontroly pochybenia účastníka konania pri výkone regulovanej činnosti, neznamená to, že tieto pochybenia nenastali, ale znamená to, že neboli odhalené. Neodhalenie nedostatkov pri výkone regulovanej činnosti účastníkom konania už vôbec nemôže znamenať, že takéto nedostatky boli úradom v minulosti aprobované, resp. že tieto nedostatky boli v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.
81. Rovnako v bodoch 33. až 37. odvolania účastník konania uvádza, že úrad postupoval pri výkone kontroly nekonzistentne v porovnaní s minulými kontrolami a poukazuje na konkrétne časti odôvodnenia rozhodnutia, pričom tieto prezentuje účelovo.
82. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia jasne uviedol, že nejde o náklady opráv priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla, kam ich neoprávnené zaradil účastník konania, ale ide o náklady opráv súvisiacich ostatných činností a ostatných služieb, ktoré majú byť uplatnené v regulovanej zložke fixných nákladov, s dodržaním podmienok pre maximálnu výšku nákladov regulovanej zložky fixných nákladov podľa platnej cenovej vyhlášky úradu, kam ich úrad zaradil a uznal ich oprávnenosť v rozsahu podľa podmienok platnej vyhlášky. S týmto záverom prvostupňového orgánu sa odvolací orgán stotožňuje.
83. Odvolací orgán má za preukázané, že náklady, ktoré účastník konania uplatnil ako fixné náklady na údržbu a opravy priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla, mali byť uplatnené ako náklady opráv súvisiacich ostatných činností a ostatných služieb, ktoré majú byť uplatnené v regulovanej zložke fixných nákladov, s dodržaním podmienok pre maximálnu výšku nákladov regulovanej zložky fixných nákladov.
84. K časti 3.3 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
85. V časti 3.3 odvolania účastník konania uvádza, že mu mala byť uložená sankcia za skutok, ktorý nepáchal, pretože sa nedopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
86. V bode 39. písm. b) odvolania účastník konania uvádza, že z rozhodnutia vyplýva, že účastník konania sa mal dopustiť „správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) ZoR v znení zákona č. 143/2024 Z. z.“. Uvedené skutočnosti z výroku rozhodnutia nevyplývajú. Odvolací orgán má za to, že v tomto prípade došlo na strane účastníka konania v chybe v písaní, pretože z prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia je zrejmé, že sankcia mu bola uložená za spáchanie správnych deliktov podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona

č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a nie v znení zákona č. 143/2024 Z. z., ako to nesprávne účastník konania uvádza v bode 39. písm. b) odvolania.

87. V bodoch 38. až 42. odvolania účastník konania uvádza, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia § 29 ods. 1 písm. c) v spojení s § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., cituje § 29 ods. 1 písm. c) a § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a popiera, že by sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) v znení zákona č. 433/2022 Z. z., tak ako je uvedené vo v prvom a druhom bode výroku rozhodnutia.
88. Ako účastník konania správne poukazuje na § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. „*Správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla nezúčtuje náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, v lehote a spôsobom ustanoveným úradom.*“. V lehote a spôsobom ustanoveným úradom sa rozumie podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, príslušnej cenovej vyhlášky úradu.
89. Účastník konania zavádzajúcim spôsobom tvrdí, že „*Spoločnosť Veolia Energia Senec riadne a včas zúčtovala všetky náklady súvisiace s výrobou, distribúciou a dodávkou tepla spôsobom a v lehote stanovenej v § 8 Vyhlášky 312/2022, resp. § 8 vyhlášky Úradu č. 248/2016 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 248/2016“)*“ a „*pri zúčtovaní nákladov postupovala v súlade s platnými právnymi predpismi*“. Uvedené tvrdenia účastníka konania sú ale v priamom rozpore s jeho vlastnými tvrdeniami uvedenými v bodoch 57., 58. a 60. odvolania, v ktorých tvrdí, že zúčtovanie nákladov vykonal dodatočne, teda nie v lehote stanovenej úradom. Rovnako tieto náklady sám účastník konania označuje za neoprávnené (Skupina 2), čo preukazuje, že neboli zúčtované spôsobom ustanoveným úradom t. j. v súlade s príslušnou cenovou vyhláškou.
90. Ďalej odvolací orgán uvádza, že aj pri nákladoch, ktoré účastník konania považuje za zúčtované spôsobom ustanoveným úradom, náklady vo výške x xxx,xx eura za rok 2022 neboli zúčtované podľa vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a náklady vo výške xx xxx,xx eura za rok 2023 neboli zúčtované podľa vyhlášky č. 312/2022 Z. z., čo vyplýva tak z rozhodnutia, ako aj administratívneho spisu, ktorý tvoril jeho podklad, a teda neboli zúčtované spôsobom ustanoveným úradom, ako to účastníkovi konania vyplýva z § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. v spojení s § 8 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. za rok 2022 a § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. v spojení s § 8 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. za rok 2023.
91. Účastník konania nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom za rok 2022 podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a odberateľom tepla v meste Xxxxx tak vyúčtoval náklady vyššie o x xxx,xx eura, pretože do fixnej zložky maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2022 zaradil náklady, ktoré nie sú považované za ekonomicky oprávnené fixné náklady podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. Z uvedeného je zrejmé, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., čím sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože pri zúčtovaní nákladov, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené postupoval v rozpore s § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z.

92. Rovnako účastník konania nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom za rok 2023 podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a odberateľom tepla v meste Xxxxx tak vyúčtoval náklady vyššie o xx xxx,xx eura, pretože do fixnej zložky maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2023 zaradil náklady, ktoré nie sú považované za ekonomicky oprávnené fixné náklady podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. Z uvedeného je zrejmé, že účastník konania sa dopustil porušenia povinnosti ustanovenej v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., čím sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože pri zúčtovaní nákladov, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené postupoval v rozpore s § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z.
93. Tvrdenia účastníka konania o tom, že prvostupňový orgán žiadnym spôsobom nepreukázal, že by účastník konania porušil právnu povinnosť, ktorej porušenie sa mu kladie vinu, odvolací orgán nepovažuje za pravdivé.
94. Prvostupňový orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia riadne odkázal na podklady, na základe ktorých dospel k záveru, že účastník konania sa dopustil spáchania správnych deliktov tak, ako sú uvedené vo výroku rozhodnutia a tento záver riadne odôvodnil s použitím ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov vzťahujúcich sa na vec.
95. V bodoch 46. až 60. odvolania sa účastník konania snaží zavádzajúco prezentovať, že mu bola uložená sankcia bez toho, aby porušil svoje povinnosti ustanovené v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., čo odôvodňuje tým, že náklady pri výrobe, distribúcii a dodávke tepla, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady, zúčtoval v lehote a spôsobom ustanoveným úradom, keďže náklady na opravy a údržbu tepelných zariadení sa považujú za ekonomicky oprávnené s poukazom na § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 248/2016 Z. z.
96. Účastník konania tvrdí, že neporušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. nakoľko zúčtovanie nákladov vykonal v lehote a spôsobom stanoveným úradom. Podľa jeho vyjadrenia zaradil medzi oprávnené náklady, ktoré spadajú do ekonomicky oprávnených fixných nákladov aj tie náklady, ktoré úrad v prílohe č. 10 protokolu označuje ako neoprávnené náklady, ktoré nespádajú do ekonomicky oprávnených fixných nákladov. Odvolaciemu orgánu však nie je zrejmé, ako k takémuto záveru účastník konania dospel. Prvostupňový orgán v rozhodnutí neuviedol, že by sporné náklady zaradil ako neoprávnené náklady. Práve naopak, v rozhodnutí na str. 31 uviedol, že „*predmetné sporné náklady možno zaradiť medzi celkové ekonomicky oprávnené fixné náklady.*“. Zároveň prvostupňový orgán uviedol, že „*možno predmetné fixné náklady rozdeliť v zmysle § 4 cenových vyhlášok do 3 skupín, a to fixné náklady na nákup tepla, náklady regulovanej zložky fixných nákladov a ostatné ekonomicky oprávnené fixné náklady. Po preskúmaní sporných nákladov správny orgán uvádza, že ich povaha nemá znaky fixných nákladov na opravy a údržbu priamo súvisiacich s výrobou a rozvodom tepla. V tomto prípade pôjde o náklady opráv súvisiacich ostatných činností a ostatných služieb. Teda predmetné náklady mali byť uplatnené v regulovanej zložke fixných nákladov, s dodržaním podmienok pre maximálnu výšku nákladov regulovanej zložky fixných nákladov na základe platnej cenovej vyhlášky úradu*“.

97. Práve uvedené tvrdenia účastníka konania považuje odvolací orgán za zavádzajúce a účelové, pretože náklady na opravy a údržbu tepelných zariadení sa síce považujú za ekonomicky oprávnené s poukazom na § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 312/2022 Z. z. resp. § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ale sporné náklady nemali byť zahrnuté do ekonomicky oprávnených fixných nákladov podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. na rok 2022 a podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. na rok 2023, tak ako to uvádza účastník konania v odvolaní.
98. Účastník konania zahrnul do ekonomicky oprávnených fixných nákladov náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z., čím vyfakturoval v roku 2023 odberateľom tepla v meste Xxxxx náklady vyššie o xx xxx,xx eura a tieto nezúčtoval spôsobom podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. Rovnako účastník konania tým, že zahrnul do ekonomicky oprávnených fixných nákladov náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., vyfakturoval v roku 2022 odberateľom tepla v meste Xxxxx náklady vyššie o x xxx,xx eura a tieto nezúčtoval spôsobom podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z.
99. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojej argumentácii účelovo zmieňa dva pojmy, a to (i) ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktoré je možné zahrnúť do fixnej zložky maximálnej ceny tepla a (ii) ekonomicky oprávnené fixné náklady podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a ekonomicky oprávnené fixné náklady podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ktoré je možné zahrnúť do fixnej zložky maximálnej ceny tepla.
100. Odvolací orgán zdôrazňuje, že uvedené kategórie ekonomicky oprávnených nákladov nie je možné navzájom zamieňať, pretože ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. nemusia priamo súvisieť s výrobou a rozvodom tepla, ako je tomu v prípade ekonomicky oprávnených fixných nákladov podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a ekonomicky oprávnených fixných nákladov podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z.
101. Je teda zrejmé, že náklady na opravu a údržbu stavebnej časti zariadenia na výrobu tepla uplatnené podľa § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a podľa § 4 ods. 1 písm. l) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. sú považované ekonomicky oprávnené náklady, a sú zahrnuté do fixnej zložky maximálnej ceny tepla, ale ak sú tie isté náklady na opravu a údržbu stavebnej časti zariadenia na výrobu tepla uplatnené podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., ale tieto náklady priamo nesúvisia s výrobou a rozvodom tepla, nie je možné ich považovať za ekonomicky oprávnené fixné náklady podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., čo je prípad účastníka konania. Účastník konania bol takto vynaložené náklady povinný zúčtovať, pretože tieto priamo nesúvisia s výrobou a rozvodom tepla, ako to ustanovuje § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z.
102. Ak tieto náklady účastník konania nezúčtoval v lehote a spôsobom ustanoveným úradom, tak ako bolo preukázané prvostupňovým orgánom, účastník konania sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona

č. 433/2022 Z. z., pretože porušil svoju povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.

103. Nad rámec uvedeného odvolací orgán zdôrazňuje, že prvostupňový orgán v rozhodnutí správne poukázal na § 2 písm. a) zákona č. 657/2004 Z. z., ktorý obsahuje legálnu definíciu pojmu „výroba tepla“, keďže za ekonomicky oprávnené fixné náklady v zmysle § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. je možné považovať len také náklady, ktoré priamo súvisia s výrobou a rozvodom tepla, čo v prípade účastníka konania nebolo splnené, a teda bol povinný ich zúčtovať v lehote a spôsobom ustanoveným úradom, čo účastník konania neurobil, pretože sa mylne domnieval, že ním vynaložené náklady boli považované za ekonomicky oprávnené fixné náklady v súlade s § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z.
104. Pokiaľ ide o argumentáciu účastníka konania uvedenú v bode 59. odvolania o tom, že „*nie je možné aby bola sankcionovaná za porušenie povinnosti, o ktorej nevedela, a pri ktorej postupovala v zmysle predchádzajúcej praxe*“ odvolací orgán poukazuje na všeobecnú právnu zásadu *ignorantia iuris non excusat*. Ako účastník konania sám opakovane uviedol, účastník konania patrí do skupiny spoločností XXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXXXX, x. x., ktorá patrí k významným obchodným spoločnostiam pôsobiacim na energetickom trhu tak v Slovenskej republike, ako aj v zahraničí. Zároveň, je účastník konania povinný v zmysle zákona č. 657/2004 Z. z. mať ustanoveného zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolených činností t. j. aj riadne plnenie si povinností účastníka konania vyplývajúcich mu zo všeobecne záväzných právnych predpisov, nevynímajúc zákon č. 657/2004 Z. z., zákon č. 250/2012 Z. z., vyhlášku č. 312/2022 Z. z. a vyhlášku č. 248/2016 Z. z. Na uvedené poukazuje odvolací orgán dôvodu, aby zvýraznil účelovosť odvolacej argumentácie účastníka konania prezentovanú v odvolaní.
105. V bode 60. odvolania účastník konania zdôrazňuje, že „*Opatrenia uložené zo strany Úradu spoločnosť Veolia Energia Senec splnila, a to dobrovoľne a proaktívne bez potreby ďalšieho konania zo strany Úradu*“ a zároveň „*V situácii, keď spoločnosť aktívnou súčinnosťou a dobrovoľnou nápravou odstránila vytkávaný stav a predišla prípadnej škode...*“.
106. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že plnenie si svojich právnych povinností účastníkom konania, ku ktorým patrí aj vykonať v určenej lehote opatrenia uložené úradom, ako aj všeobecná prevenčná povinnosť predchádzať škodám, nemá byť zo strany úradu odmeňovaná, ale tieto povinnosti má účastník konania plniť *ex lege*. V opačnom prípade, ak by účastník konania tieto povinnosti nesplnil, do úvahy by prichádzal ďalší jeho postih za porušenie týchto povinností a v prípade vzniku škody aj jeho zodpovednostný vzťah na základe iných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich zodpovednosť za škodu.
107. Ďalej účastník konania v bode 60. odvolania uviedol, že „*Úrad pri uložení sankcie ignoroval nie len poľahčujúce okolnosti spočívajúce v dobrovoľnej náprave zo strany spoločnosti Veolia Energia Senec, ale aj skutočnosť, že spoločnosť bezodkladne konala v rámci rozhodnutia Úradu a ním uložených povinností.*“
108. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že tvrdenie účastníka konania je nepravdivé. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na niekoľko poľahčujúcich okolností, okrem iného na skutočnosť, že účastník konania splnil úradom uložené opatrenia v zápisnici o prerokovaní protokolu v termíne určenom

úradom. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán dodržal všetky ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov pri ukladaní sankcie a prvostupňové rozhodnutie obsahuje všetky jeho zákonom ustanovené náležitosti.

109. K časti 3.4 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
110. Rovnako je potrebné považovať za zavádzajúcu aj argumentáciu účastníka konania uvedenú v časti 3.4 odvolania. Účastník konania v uvedenej časti namieta, že sankcia, ktorá mu bola uložená podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia, mu bola uložená retroaktívnym spôsobom, pretože mu bola uložená za porušenie § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
111. Účastník konania retroaktivitu namieta z dôvodu, že kontrolované obdobie boli roky 2022 – 2025 a preto sa rozhodnutie nemôže vzťahovať na obdobie do 8. decembra 2022 a účastníkovi konania nemožno uložiť pokutu za obdobie od 1. januára 2022 do 7. decembra 2022, pretože za dané obdobie nebolo vykonané posúdenie podľa právneho predpisu účinného od 1. januára 2022.
112. Odvolací orgán prízvukuje, že táto právna odvolacia argumentácia účastníka konania je významne právne nesprávna, pretože je v rozpore tak s ustanoveniami zákona č. 250/2012 Z. z., ako aj ustanoveniami vyhlášky č. 312/2012 Z. z. a vyhlášky č. 248/2016 Z. z.
113. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje s tvrdeniami účastníka konania uvedenými v bodoch 66. až 68. a bode 72. odvolania, avšak tieto tvrdenia v spojení s účelovou a zavádzajúcou argumentáciou účastníka konania strácajú na svojom význame, pretože sa nevzťahujú na prípad účastníka konania ani na rozhodnutie.
114. Z prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia vyplýva, že účastník konania nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2022 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2023 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. Tieto náklady mal ale účastník konania za rok 2022 zúčtovať v termíne do 31. marca 2023 podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a náklady za rok 2023 mal účastník konania zúčtovať v termíne do 31. marca 2024 podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z., teda v oboch prípadoch mal zúčtovanie vykonať za účinnosti zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože ako správne účastník konania uvádza v bode 62. odvolania, zákon č. 433/2022 Z. z. nadobudol účinnosť dňa 8. decembra 2022.
115. Ako správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol prvostupňový orgán, podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. po skončení roku t sa do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej variabilnej zložke a fixnej zložke maximálnej ceny tepla na rok t na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 vrátane nákladov na nákup paliva podľa § 4 ods. 3 písm. a), ktorých výška sa vypočíta so zohľadnením skutočnej ceny paliva, ktorá nemôže prekročiť maximálnu výšku podľa § 4 ods. 4, nákladov na nákup tepla podľa § 4 ods. 3 písm. a) a nákladov regulovanej zložky fixných nákladov, ktorých výška sa vypočíta podľa § 4 ods. 10 písm. a), a primeraného zisku podľa § 5; finančné prostriedky zodpovedajúce nákladom, ktoré nie sú ekonomicky oprávnenými nákladmi, sa zúčtujú s odberateľom do 15 dní od vystavenia dobropisu.

116. Rokom t sa podľa § 1 písm. c) vyhlášky č. 248/2016 Z. z. rozumie regulačný rok, na ktorý sa určuje cena alebo platí cena, teda v prípade účastníka konania bol rokom t rok 2022 a v nasledujúcom roku t. j. v roku 2023 mal za rok t (rok 2022) zúčtovať do 31. marca náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady.
117. Uvedené samozrejme platí rovnako aj v prípade zúčtovania nákladov účastníkom konania, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady za rok 2023 podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. na čo rovnako poukázal prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. po skončení roku t sa do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka dobropisom zúčtujú náklady zahrnuté v určenej variabilnej zložke a fixnej zložke maximálnej ceny tepla a primeraný zisk podľa § 5 na rok t na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 4 ods. 24. Finančné prostriedky zodpovedajúce nákladom, ktoré nie sú ekonomicky oprávnenými nákladmi, a nákladov nad primeraný zisk podľa § 5 sa zúčtujú s odberateľom do 15 dní od vyhotovenia dobropisu.
118. Rokom t sa podľa § 1 písm. c) vyhlášky č. 312/2022 Z. z. rozumie regulačný rok, na ktorý sa určuje cena alebo platí cena, teda v prípade účastníka konania bol rokom t rok 2023 a v nasledujúcom roku t. j. v roku 2024 mal za rok t (rok 2023) zúčtovať do 31. marca náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady.
119. Z vyššie uvedeného, ale aj výroku a odôvodnenia rozhodnutia, je bez ďalšieho zrejmé, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. v období od 1. januára 2023 do 31. marca 2023, keď nezúčtoval náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady za rok 2022 v lehote a spôsobom ustanoveným úradom a rovnako účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 29 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. v období od 1. januára 2024 do 31. marca 2024, keď nezúčtoval náklady, ktoré sa nepovažujú za ekonomicky oprávnené náklady za rok 2023 v lehote a spôsobom ustanoveným úradom. Uvedeného konania sa účastník konania dopustil za platnosti a účinnosti zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. t. j. v období od 8. decembra 2022 do 7. júna 2024. Správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. q) sa teda účastník konania dopustil za platnosti a účinnosti zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
120. Na základe uvedeného je zrejmé, že kontrolované obdobie rokov 2022 – 2025, na ktoré poukazuje účastník konania v odvolaní, je pre čas, kedy sa dopustil spáchania správnych deliktov, irelevantné, pretože týchto sa dopustil v období, v ktorom to odvolací orgán popísal v bode 119. tohto rozhodnutia.
121. Posúdenie času spáchania správnych deliktov účastníkom konania bolo prvostupňovým orgánom vykonané správne, pretože tento sa ich dopustil za platnosti a účinnosti zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., ako odvolací orgán detailne opísal vyššie.
122. Na základe dôvodov uvedených vyššie odvolací orgán uvádza, že odvolacia argumentácia účastníka konania uvedená v časti 3.4 odvolania je zavádzajúca a účelová a má za to, že jej cieľom bolo, na základe účastníkom konania uvádzaných zavádzajúcich skutočností, spochybnit' právne správne závery uvedené v rozhodnutí. Takýto pokus o zavádzanie odvolacieho orgánu nemôže byť odvolacím orgánom akceptovaný.
123. K časti IV. a 4.1. odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.

124. V bodoch 73. až 80. odvolania účastník konania uvádza, že úrad nedostatočne zistil skutkový stav veci, a to najmä nedostatočným vysporiadaním sa so skutkovými okolnosťami ako aj s dôkazmi predkladanými zo strany účastníka konania v konaní a rovnako, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V tejto súvislosti účastník konania poukazuje na ustanovenia správneho poriadku, zásadu materiálnej pravdy správneho konania, pričom odkazuje na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžo 226/2010.
125. Z bodov 81. až 96. odvolania vyplýva, že účastník konania má za to, že nedostatočné zistenie skutkového stavu má byť spôsobené rozdielnym prístupom pri vykonávaní kontrol zo strany úradu, či už priamo u regulovaného subjektu alebo jeho sesterskej spoločnosti v minulom období, pretože zaradenie tých istých nákladov do fixnej zložky maximálnej ceny tepla neboli účastníkovi konania po vykonaní uvedených kontrol úradom vytýkané a rovnako neboli vytýkané ani jeho sesterskej spoločnosti.
126. Napriek tomu, že sa odvolací orgán k údajnej rozdielnosti prístupu úradu, ktorý namieta účastník konania, už dostatočným spôsobom vyjadril v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia, a rovnako sa k uvedenému vyjadril prvostupňový orgán v rozhodnutí, považuje odvolací orgán za potrebné vysporiadať sa s týmito námietkami účastníka konania aj na tomto mieste, keďže účastník konania ich zjavne považuje za nosnú argumentáciu, pre ktorú považuje rozhodnutie za nezákonné.
127. Ako opakovane uviedol prvostupňový orgán v rozhodnutí, úrad počas predchádzajúcich kontrol vykonával, rovnako ako teraz, kontrolu vybraných ustanovení zákonných povinností regulovaného subjektu pri vykonávaní regulovanej činnosti v oblasti tepelnej energetiky, z tohto dôvodu nie sú pri výkone akejkoľvek kontroly preverované všetky náležitosti a povinnosti regulovaného subjektu, pretože by to z časového hľadiska nebolo možné. Kontrola je vždy zameraná na preverenie iba vybraných podmienok, povinností a niektorých skutočností z celého diapazónu legislatívnych ustanovení platných zákonov, vyhlášok a napr. rozhodnutí úradu, ktorými sú upravené povinnosti regulovaného subjektu pri vykonávaní regulovanej činnosti, čo potvrdil aj odvolací orgán v tomto rozhodnutí.
128. Účastník konania v bode 83. uvádza, že nemôže mu byť na ťarchu skutočnosť, že v minulosti sa úrad nezaoberal otázkou správneho evidovania iných údajov v rámci predchádzajúcich kontrol. Odvolací orgán uvádza, že tieto závery účastníka konania sú vecne aj právne nesprávne, pretože skutočnosť, že úrad v minulosti neodhalil protiprávne konanie účastníka konania, neznamená, že sa takéhoto konania nedopustil a už vôbec nie, že sa takéhoto konania nedopustil iný regulovaný subjekt odlišný od účastníka.
129. Uvedená argumentácia účastníka konania je založená na rovnakej logike, ako keby obžalovaný pred súdom tvrdil, že v minulosti sa už trestného činu dopustil, ale vzhľadom na to, že nebol zo strany orgánov činných v trestnom konaní odhalený, takýto trestný čin vlastne nie je trestným činom, napriek tomu, že jeho skutková podstata je ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona ba dokonca, že orgány činné v trestnom konaní jeho konanie, ktorým naplnil znaky skutkovej podstaty aprobevali, pretože voči nemu nebola vyvodzovaná trestná zodpovednosť.
130. Argumentom *ad absurdum* účastníka konania sú jeho tvrdenia o tom, že ani odlišný subjekt od účastníka konania (sesterská spoločnosť) nebol za rovnaké konanie v minulosti postihovaný, tak vlastne ani účastník konania nemôže byť za rovnaké konanie postihnutý.

Odvolací orgán aj na tomto mieste uvedie príklad argumentačnej logiky účastníka konania z trestného práva, aby boli odstránené všetky pochybnosti o jej nezmyselnosti a právnej nesprávnosti. Účastník konania vlastne tvrdí, že ak niekto v minulosti spáchal napr. trestný čin daňového podvodu a pri daňovej kontrole nebol tento skutok odhalený, a zároveň došlo k premlčaniu tohto skutku, nemôže byť nikto iný za takýto skutok postihovaný, keďže predsa ani iný páchatel' protiprávneho konania nebol za rovnaké konanie postihnutý.

131. Argumentácia účastníka konania opísaná odvolacím orgánom už ani nepotrebuje ďalšie vysporiadanie, keďže je natoľko nezmyselná, že odvolací orgán nepovažuje za potrebné sa ňou ďalej zaoberať.
132. Úrad tak k rovnakému protiprávnemu konaniu nepristupuje rozdielne, ako sa to snaží prezentovať účastník konania, ale jednoducho povedané, v minulosti účastník konania ani jeho sesterská spoločnosť neboli pri tejto protiprávnej činnosti pristihnutí a preto voči nim nebola vyvodzovaná sankčná právomoc úradu, čo však neznamená, že sa protiprávnej činnosti nedopustili a už vôbec nie, že ich protiprávne konanie bolo úradom aprobované.
133. Odvolací orgán má za to, že takúto argumentáciu účastník konania zvolil iba s vedomím, že jeho protiprávna činnosť, na ktorú poukazuje, je v súčasnosti premlčaná a nemôže byť za túto zákonným spôsobom postihnutý. V opačnom prípade, t. j. ak by premlčacia doba vo vzťahu ku skutkom, ku ktorým sa účastník konania priznal, ako aj ku skutkom, na ktoré poukázal pri jeho sesterskej spoločnosti, neuplynula, bolo by na mieste vyvodzovať právnu zodpovednosť za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov uvedených subjektov aj v týchto prípadoch.
134. Ďalej odvolací orgán uvádza, že argumentácia účastníka konania nebola prvostupňovým orgánom ignorovaná, ako to uvádza v odvolaní účastník konania. Z rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán uviedol dôvody prečo argumentácia vo vzťahu k predchádzajúcim kontrolám účastníka konania a jeho sesterskej spoločnosti nebola a ani nemohla byť relevantným argumentom na obhajobu protiprávneho konania účastníka konania, za ktoré mu bola uložená zákonná sankcia.
135. Odvolací orgán preto zdôrazňuje, že ani nebolo potrebné, aby od obdobia výkonu predchádzajúcich kontrol (roky 2015 až 2018) a kontrolovaného obdobia, v ktorom bolo zistené protiprávne konanie účastníka konania došlo k zásadnej zmene legislatívy alebo rozhodovacej činnosti súdov alebo úradu, pretože ako už odvolací orgán opakovane uviedol, nie je relevantným argumentom účastníka konania, že sa v minulosti dopustil protiprávneho konania, za ktoré nebol postihnutý, keďže toto konanie nebolo zo strany úradu odhalené, aby v súčasnosti nebol za to isté protiprávne konanie postihnutý, keďže v súčasnosti bola protiprávna činnosť účastníka konania úradom odhalená.
136. Z dôvodov uvedených vyššie, ale aj v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia, považuje odvolací orgán odvoláciu argumentáciu účastníka konania v časti 4.1 odvolania za nedôvodnú.
137. K časti 4.2 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
138. V časti 4.2 odvolania v bodoch 97. až 106. účastník konania uvádza, že rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené. Odvolací orgán sa s tvrdeniami účastníka konania o nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia nemôže stotožniť. Prvostupňový orgán výrok rozhodnutia oprel o 32 strán odôvodnenia, pričom vyčerpávajúcim spôsobom reagoval

na všetky pre konanie podstatné argumenty účastníka konania a s týmito sa náležitým spôsobom vysporiadal.

139. V bode 97. odvolania účastník konania uvádza „V rámci Kontroly a následne aj v správnom konaní sa stalo medzi stranami sporným, čo spadá do definície energetickej stavby a aké náklady s ňou spojené, je možné zahrnúť medzi ekonomicky oprávnené náklady.“. Odvolací orgán k tomuto tvrdeniu uvádza, že v konaní nebolo „sporné“, aké náklady sú považované za ekonomicky oprávnené a je možné ich zahrnúť do fixnej zložky maximálnej ceny tepla, pretože tieto sú ustanovené v príslušných vyhláškach úradu. Skutočnosť, že účastník konania, s cieľom vyhnúť sa sankcii za svoje protiprávne konanie, považuje niektoré náklady za sporné z pohľadu ich ekonomickej oprávnenosti, sama o sebe nezakladá ich spornosť, navyše ak sú tieto exaktne ustanovené príslušnými právnymi predpismi.
140. Z bodov 97. až 106. odvolania vyplýva, že účastník konania vidí nedostatok odôvodnenia rozhodnutia v tom, že prvostupňový orgán sa nedostatočne vysporiadal so stanoviskom znalca. Ani s týmito tvrdeniami sa odvolací orgán nemôže stotožniť.
141. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia jasne uviedol, že z predmetného stanoviska znalca nie je zrejmé, ako je možné podľa účtovných podkladov znalcom v odbore stavebníctva posudzovať charakter predmetných nákladov. Súdni znalci, ktorí sa špecializujú na stavebníctvo, síce majú vykonávať činnosť pri posudzovaní technického stavu budov, kvality stavebných prác a odhad nákladov na opravy a rekonštrukcie, čo však rozhodne nebolo predmetom doloženého stanoviska znalca, pretože sa k daným skutočnostiam vôbec nevyjadril. Ak teda stanovisko nemalo z pohľadu posúdenia toho, či náklady zahrnuté účastníkom konania do fixnej zložky maximálnej ceny tepla, preukázať ekonomickú oprávnenosť týchto nákladov, nemalo pre posúdenie spáchania správneho deliktu účastníkom konania žiadny význam. S uvedenými skutočnosťami sa prvostupňový orgán riadne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia.
142. Odvolací orgán uvádza, že v konaní nebol rozpor v tom, či stavebná časť zariadenia na výrobu tepla je jeho účasťou, pretože prvostupňový orgán opakovane uviedol, že zariadenie na výrobu tepla pozostáva z dvoch častí a to stavebnej časti a technologickej časti. V konaní bolo rovnako preukázané, že náklady účastník konania vynaložil na stavebnú časť zariadenia na výrobu tepla, čo v stanovisku uvádzal aj znalec. Účastník konania tak stanoviskom dokazované a nesporné skutočnosti. Účastník konania na rozdiel od prvostupňového orgánu mal za to, že takto vynaložené náklady zahrnuté do fixnej zložky maximálnej ceny tepla sú ekonomicky oprávnenými fixnými nákladmi podľa § 4 ods. 9 vyhlášky č. 312/2022 Z. z. a podľa § 4 ods. 10 písm. b) vyhlášky č. 248/2016 Z. z., čo však nezodpovedá právnej úprave tak, ako to prvostupňový orgán vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia. Stanovisko sa však ekonomickou oprávnenosťou nákladov vôbec nezoberalo a preto na stanovisko nebolo potrebné vôbec prihliadať, pretože nepreukazovalo žiadne skutočnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci. Napriek tomu sa so stanoviskom prvostupňový orgán riadne vysporiadal a v odôvodnení rozhodnutia mu venoval náležitú pozornosť, pričom jasne vysvetlil nulovú dôkaznú hodnotu stanoviska.
143. V tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/8/2015, v ktorom uviedol „Podľa odvolacieho súdu v prípadoch ak odôvodnenia rozhodnutí, vydaných v správnom konaní sú dostatočne podrobné, zodpovedajúce zákonným požiadavkám ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, nie je

potrebné v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa opakovať dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu, v danom prípade o povolení výnimky (napr. rozsudok NS SR, sp. zn. 2Sžo/95/2007). Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, na ktorú žalobca poukazuje v odvolaní, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Vzhľadom na osobitosti súdneho preskúvacieho konania, upraveného v piatej časti O.s.p. je postačujúce stručné uvedenie dôvodov so záverom, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, čím sa krajský súd stotožnil s vecnými dôvodmi žalovaného správneho orgánu, uvedenými v odôvodneniach rozhodnutí oboch stupňov v danej veci, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky a vydání súhlasu.“.

144. Uvedené závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa samozrejme vzťahujú aj na odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov. Ak teda účastník konania počas jeho priebehu predkladal prvostupňovému orgánu dôkazy, ktoré dokazovali nesporné skutočnosti alebo sa netýkali merita veci, čo samozrejme platí aj na tvrdenia účastníka konania, prvostupňový orgán nebol povinný sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia vysporiadať. Odvolací orgán uvádza, že napriek tomu, že uvedenú povinnosť prvostupňový orgán nemal, aj tak sa s týmito skutočnosťami náležitým spôsobom vysporiadal.
145. K časti 4.3 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
146. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenia prvostupňového orgánu o charaktere opráv a znášaní takýchto nákladov nájomcom, považuje za úvahu prvostupňového orgánu, pričom je potrebné zdôrazniť, že tieto náklady boli prvostupňovým orgánom zaradené medzi ekonomicky oprávnené. Z uvedeného vyplýva, že oprávnenosť nájomcu opravovať prenajatý majetok nie je podstatnou vecou pre tento prejednávaný prípad.
147. K časti V. a 5.1 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
148. V časti V. odvolania účastník konania uvádza, že rozhodnutie je zaťažené aj inými vadami, ktoré spôsobujú jeho nezákonnosť a zakladajú dôvody na jeho zrušenie v celom rozsahu. Konkrétne má účastník konania za to, že rozhodnutie je arbitrárne a porušuje princíp právnej istoty.
149. V bodoch 114. až 116. odvolania účastník konania uvádza, že rozhodnutie je arbitrárne, pre jeho nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie, ktoré má spočívať v tom, že prvostupňový orgán neposkytol v rozhodnutí odpovede na otázky podstatné pre správne posúdenie veci a tieto ponecháva v rovine dohadov.
150. Zároveň účastník konania v bodoch 119. a 121. odvolania uvádza, že sa prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia nevyrovnal so zásadnými, relevantnými a pre výsledok konania dôležitými námietkami účastníka konania ako aj, že prvostupňový orgán nedokázal správne posúdiť vzniknutú situáciu a nevedel aplikovať správnu právnu úpravu. Účastník konania v súvislosti s uvedeným poukazuje na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúce sa arbitrárnosti rozhodnutí a to v bodoch 117., 118. a 120. odvolania.

151. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenia účastníka konania uvedené v bodoch 114. až 116. a 119. a 121. odvolania sú ale v priamom rozpore s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukazuje v bodoch 117., 118. a 120. odvolania.
152. S poukazom na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie nie je v žiadnom prípade možné považovať za arbitrárne. Ako už odvolací orgán opakovane uviedol, a napokon, čo je zrejme aj zo samotného rozhodnutia, prvostupňový orgán odôvodnil výrok prvostupňového rozhodnutia na 32 stranách. Už len rozsah odôvodnenia rozhodnutia nasvedčuje, že prvostupňový orgán sa starostlivo zaoberal každým dôkazom a každou námietkou účastníka konania, ktorú namietal počas konania, ba dokonca, prvostupňový orgán sa zaoberal aj námietkami a dôkazmi predkladanými účastníkom konania, ktoré sú nepodstatné pre vec, pričom riadne odôvodnil, prečo na ne neprihliadal.
153. Tvrdenia účastníka konania sú na základe uvedeného účelovou snahou nájsť vady rozhodnutia tam, kde sa vady nenachádzajú, s cieľom za každú cenu vyhnúť sa zákonnej sankcii, ktorá mu bola za porušenie jeho zákonných povinností uložená. Odvolací orgán nemôže akceptovať účastníkom konania vymyslené dôvody o údajnej arbitrárnosti rozhodnutia, keďže tieto nemajú oporu v administratívnom spise, vykonanom dokazovaní ani odôvodnení rozhodnutia.
154. Odvolací orgán zdôrazňuje, že skutočnosť, že účastník konania nesúhlasí s uloženou sankciou ani s dôvodmi jej uloženia ešte nezakladajú arbitrárnosť rozhodnutia a už vôbec nie jeho nezákonnosť pre nedostatok dôvodov. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, bolo vydané na základe riadne zisteného skutkového stavu a prvostupňový orgán výrok rozhodnutia riadne odôvodnil, pričom sa náležitým spôsobom vysporiadal s každou námietkou a každým dôkazom účastníka konania.
155. K časti 5.2 odvolania odvolací orgán uvádza nasledovné.
156. V časti 5.2 odvolania účastník konania poukazuje na skutočnosti, ktoré uviedol v dodatočnom vyjadrení z 5. júna 2025. Odvolací orgán uvádza, že ide o tie isté dookola opakujúce sa recyklované skutkové tvrdenia účastníka konania, ktoré sa týkajú nákladov, ktoré účastník konania považuje za ekonomicky oprávnené, a s ktorým sa prvostupňový a odvolací orgán už opakovane vysporiadali.
157. Odvolací orgán uvádza, že v bodoch 122. až 158. sa nachádzajú tie isté tvrdenia účastníka konania, týkajúce sa zahrnutia nákladov do fixnej zložky maximálnej ceny tepla, ktoré uvádzal naprieč celým prvostupňovým konaním a odvolaním, pričom dokonca poukazuje na tie isté ustanovenia správneho poriadku, tie isté časti komentára k správne mu poriadku.
158. Rovnako účastník uvádza tie isté tvrdenia ohľadom predchádzajúcich kontrol, kontroly jeho sesterskej spoločnosti, ako aj skutočnosti, že od roku 2015 nedošlo k zásadnej zmene legislatívy alebo judikatúry, ktorá by odôvodňovala iné posudzovanie oprávnenosti ekonomicky oprávnených nákladov, ako tomu bolo v minulosti.
159. Odvolací orgán opakovane zdôrazňuje, že sa nejedná o iné posudzovanie oprávnenosti ekonomicky oprávnených nákladov, ako sa to účelovo snaží prezentovať účastník konania, čo dôkladne vysvetlil prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia. Zároveň tieto skutočnosti opakovane vysvetlil a vyvrátil odvolací orgán v tomto rozhodnutí.

160. Z uvedených dôvodov sa odvolací orgán na tomto mieste nebude venovať tým istým dookola opakujúcim sa skutkovým a právnym dôvodom, s ktorými sa vysporiadal tak prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia, ako aj odvolací orgán v tomto rozhodnutí.
161. Odvolací orgán ďalej uvádza, že pre uloženie úhrnnej pokuty za spáchanie deliktov uvedených vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinností účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správnych deliktov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
162. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorým konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správnych deliktov dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinností je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť.
163. Účastník konania porušil povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinností uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia.
164. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

165. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel' dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť' zámeny skutku a možnosť' opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
166. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutky, ktorých sa účastník konania dopustil.
167. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právne normy (ich hypotézy) ustanovené v § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
168. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
169. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
170. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň

slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

171. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušných správnych deliktov, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Ako bolo už uvedené, zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaných správnych deliktov. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
172. Odvolací orgán ďalej uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správnomu deliktu považuje odvolací orgán za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
173. Teda pre uloženie úhrnnej pokuty za spáchané správne delikty uvedené vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinností účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správnych deliktov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

174. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.
175. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správnych deliktov vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
176. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty*, je obligatónym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správne mu orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
177. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
178. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne aj vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho

d'alších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

179. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté poľahčujúce okolnosti.
180. Prvostupňový orgán ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania v priebehu výkonu kontroly poskytol úradu primeranú súčinnosť a že splnil úradom uložené opatrenia v zápisnici o prerokovaní protokolu v termíne určenom úradom. Zároveň prvostupňový orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania priznal spáchanie správneho deliktu uvedeného v treťom bode výroku rozhodnutia. Prvostupňový orgán ďalej vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť skutočnosť, že konaním podľa prvého a druhého bodu výroku tohto rozhodnutia boli odberateľom tepla v meste Xxxxx za rok 2022 a 2023 vyúčtované vyššie náklady celkovo vo výške xx xxx,xx eura a že účastník konania sa dopustil až troch správnych deliktov.
181. Prvostupňový orgán uviedol, že spáchanie správneho deliktu podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia malo za následok zadržanie finančných prostriedkov odberateľom tepla z dôvodu, že účastník konania nezúčtoval náklady zahrnuté vo fixnej zložke maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na rok 2022 a 2023 na ekonomicky oprávnené náklady podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 248/2016 Z. z. a podľa § 8 ods. 1 vyhlášky č. 312/2022 Z. z., v dôsledku čoho mohlo dôjsť k poškodzovaniu ich ekonomických záujmov a tieto finančné prostriedky by im v prípade, že by úrad nevykonal kontrolu u účastníka konania, neboli vrátené. Protiprávny stav v prípade správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia trval od 1. apríla 2023 do 16. septembra 2025. Protiprávny stav v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia trval od 1. apríla 2024 do 16. septembra 2025.
182. Prvostupňový orgán uviedol, že spáchaním správneho deliktu podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia, a to poskytnutím neúplných a nepravdivých údajov úradu, mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. v oblasti regulácie štandardov kvality. Odvolací orgán dodáva, že úrad je povinný vyhodnocovať štandardy kvality a každoročne zverejňovať na webovom sídle správu o plnení štandardov kvality. Prvostupňový orgán vyhodnotil dĺžku trvania protiprávneho stavu a uviedol, že účastník konania správny delikt podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia spáchala v roku 2025, a to 20. januára 2025, kedy účastník konania predložil úradu vyhodnotenia štandardov kvality dodávky tepla za rok 2022 a 2023.
183. Zároveň prvostupňový orgán zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
184. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv

na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.

185. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie úhrnnú pokutu za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. vo výške 8 000,- eur, ktorá je podľa názoru prvostupňového orgánu dostačujúca na nápravu účastníka konania, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušení zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
186. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na viaceré skutočnosti ako sú (i) kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia k správny deliktom podľa výroku rozhodnutia s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, (ii) primeranosť pokuty, teda aby bola sankcia primeraná k správny deliktom, ktorých sa účastník konania dopustil, (iii) dostatočná výška pokuty na nápravu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákona, (iv) ustálenú judikatúru.
187. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky úhrnnej pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky úhrnnej pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiacie v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu úhrnnej pokuty, ktorú považuje za primeranú zisteným porušeniam zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanoveniach § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet

sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

188. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušení zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
189. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovené povinnosti, pričom následkom správnych deliktov podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia boli pozdržané finančné prostriedky odberateľov tepla, čím mohli byť poškodené ich ekonomické záujmy, a následkom správneho deliktu podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v oblasti regulácie štandardov kvality. Odvolací orgán preto považuje sankciu vo výške 8 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností. Na tomto mieste odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že účastníkovi konania bola napadnutým rozhodnutím uložená až štvrtá pokuta za dopustenie sa správnych deliktov v oblasti regulácie sieťových odvetví. Odvolací orgán uvádza, že úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel, zároveň nie je likvidačná, a to s ohľadom na verejne dostupné výsledky hospodárenia účastníka konania, keďže úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur predstavuje x,xx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2024. Uložená úhrnná pokuta je primeraná zisteným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. s ohľadom na zohľadnené kritériá rozhodné pre ukladanie sankcií podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Odvolací orgán zároveň dáva do pozornosti ustanovenie § 36 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., podľa ktorého ak úrad vyčíslí kladný rozdiel medzi uplatnenou cenou a cenou zahrnujúcou oprávnené náklady a primeraný zisk, uloží pokutu do výšky zisteného rozdielu alebo rozsahu, pričom úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur bola účastníkovi konania uložená nie len za správne delikty podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia, ale taktiež za správny delikt podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia.
190. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2012 Z. z., podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená sankcia je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a podľa jeho názoru úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.

191. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej úhrnnej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška úhrnnej pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
192. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
193. Účastník konania v petite odvolania *navrhol, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil v celom rozsahu.*
194. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a pri ukladaní úhrnnej pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. vo výške 8 000,- eur za porušenie povinností uvedených vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená úhrnná pokuta predstavuje 8,00 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
195. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
196. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní úhrnnej pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie úhrnnej pokuty vo výške 8 000,- eur, prihliadol na spáchané správne delikty a nimi vyvolané následky, pričom zohľadnil

všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

197. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení úhrnnej pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zisteným porušeniam povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
198. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a podľa jeho názoru úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená úhrnná pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam, plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
199. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správnych deliktov identifikovaných vo výroku napadnutého rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

200. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
201. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a má za to, že úhrnná pokuta vo výške 8 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená úhrnná pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a zákona č. 143/2024 Z. z.
202. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že úhrnnú pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto

rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx
xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.

203. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda